

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra statistiky

Bakalářská práce

Analýza nezaměstnanost absolventů pražských vysokých škol

Aneta GRUSOVÁ

© 2023 ČZU v Praze

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Aneta Grusová

Podnikání a administrativa

Název práce

Analýza nezaměstnanosti absolventů pražských vysokých škol

Název anglicky

The Analysis unemployment of graduates of Prague universities

Cíle práce

Předkládaná práce, která se bude zabývat uplatněním absolventů vysokých škol na trhu práce si klade za cíl, na základě analýzy současné situace absolventů pražských vysokých škol identifikovat faktory, které ovlivňují úspěch, či neúspěch při hledání budoucího zaměstnání.

Metodika

K hodnocení vývoje vybraných ukazatelů budou zvoleny vhodné metody z analýzy časových řad.

Doporučený rozsah práce

30-50 stran

Klíčová slova

Absolvent, nezaměstnanost, trh práce, vysoká škola, časová řada.

Doporučené zdroje informací

Buchtová, Božena. Nezaměstnanost: psychologický, ekonomický a sociální problém. Praha : Grada Publishing, 2002. 80-247-9006-8.

Hanzlíková , Olga, Pauknerová , Daniela a Soušková, Milena. Jak uspět v prvním zaměstnání. Praha: Grada publishing, 2001. 80-247-0121-9.

Mareš, Petr. Nezaměstnanost jako sociální problém. Praha: SLON, 2002. 80-86429-08-3.

Svatošová, Libuše a Kába, Bohumil. Statistické metody II. Praha : Česká zemědělská univerzita v Praze, 2020. 978-80-213-1736-9.

Předběžný termín obhajoby

2021/22 LS – PEF

Vedoucí práce

Ing. Andrea Jindrová, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra statistiky

Elektronicky schváleno dne 28. 8. 2021

prof. Ing. Libuše Svatošová, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 27. 10. 2022

doc. Ing. Tomáš Šubrt, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 21. 01. 2023

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Analýza nezaměstnanosti absolventů pražských vysokých škol" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 15.3.2023

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala Ing. Andree Jindrové, Ph.D., vedoucí mé bakalářské práce, za její cenné rady, připomínky, ochotu a trpělivost, kterou mi věnovala během vypracování této bakalářské práce.

Analýza nezaměstnanosti absolventů pražských vysokých škol

Abstrakt

České vysoké školství se začalo formovat již ve 14. století. Stěžejním zákonem je zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách. Bakalářská práce se zabývala analýzou vývoje nezaměstnanosti absolventů vysokých škol na území hl. města Prahy v letech 2006-2021. V teoretické části bakalářské práce, byly popsány základní pojmy, jako je trh práce, nezaměstnanost, státní politika zaměstnanosti, vysoké školství České republiky a absolvent vysoké školy. Ve vlastní práci byla zpracována data, která byla získána z databáze Střediska vzdělávací politiky Univerzity Karlovy a Sdružených informací matrik studentů Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Za pomoci metod z analýzy časových dat, byly popsány vývoje absolventů a jejich nezaměstnanost, dle zvolených kritérií – zřizovatele, stupně studia a typu fakulty. Počet absolventů je jedním z faktorů ovlivňující jejich nezaměstnanost. V posledních několika letech se počet snižoval a tím se snižovala i nezaměstnanost. Vysoké školy byly mimo jiné zasaženy celosvětovou pandemií Covid-19, která se projevila výrazným zvýšením počtu absolventů veřejných škol v roce 2021. I přes tento nárůst měla nezaměstnanost klesající charakter. Z komparace jednotlivých výsledků ukazatelů, byla vyhodnocena oblíbenost škol a fakult. Celkově více absolventů vykazovaly veřejné VŠ. Z nich, s nejvyšším počtem absolventů ve sledovaném období, byly ekonomické fakulty. Naopak nejméně žádanými byly fakulty s uměleckým zaměřením. U soukromých VŠ s nejvyšším počtem byly fakulty pedagogické, s nejnižším počtem fakulta technická, která bylo založena až později. Také byly vyhodnocovány výsledky nezaměstnanosti absolventů, respektive jejich úspěšnost uplatnit se na trhu práce. Z tohoto hlediska si lépe vedli absolventi ze soukromých VŠ, kde je nutné poznamenat jejich celkově nižší počet. V uplatňování si nejlépe vedli absolventi technické fakulty. Nejhůře si pak vedli absolventi humanitního zaměření. V případě veřejných VŠ, nejvíce absolventů nalézalo uplatnění s právnickým zaměřením a nejhůře po vystudování ekonomické fakulty.

Klíčová slova: Absolvent, časová řada, nezaměstnanost, trh práce, vysoká škola

The Analysis unemployment of graduates of Prague universities

Abstract

Czech higher education began to take shape in the 14th century. The key law is Act No. 111/1998 Coll., on higher education. The bachelor thesis dealt with the analysis of the development of unemployment of university graduates on the territory of the capital city of Prague in the years 2006-2021. In the theoretical part of the bachelor thesis, basic concepts such as labour market, unemployment, state employment policy, higher education of the Czech Republic and university graduate were described. In the practical part, data were processed, which were obtained from the database of the Centre for Educational Policy of the Charles University and the Joint Information of Student Registers of the Ministry of Education, Youth and Sports. Using methods from the analysis of time data, the development of graduates and their unemployment were described, according to the chosen criteria - the founder, the degree of study and the type of faculty. The number of graduates is one of the factors influencing their unemployment. In the last few years, the number has been decreasing and thus unemployment has been decreasing. Among other things, universities were affected by the global pandemic Covid-19, which resulted in a significant increase in the number of public-school graduates in 2021. Despite this increase, unemployment has been on a downward trend. From the comparison of individual indicator results, the popularity of schools and faculties was evaluated. Overall, public HEIs showed more graduates. Of these, the faculties with the highest number of graduates in the period under review were faculties of economics. On the other hand, faculties with an arts focus were the least desirable. For private HEIs, the faculties with the highest number were faculties of education, with the lowest number being faculties of engineering, which were established later. The unemployment outcomes of graduates, or their success in entering the labour market, were also evaluated. In this respect, graduates from private HEIs fared better, where it should be noted that their overall number was lower. Graduates of technical faculties performed best in the application. The worst performers were graduates of humanities. In the case of public HEIs, the highest number of graduates found employment with a law degree and the lowest number after graduating from a faculty of economics.

Keywords: Graduate, Time Series, Unemployment, Labor Market, College

Obsah

Úvod	11
1 Cíl práce a metodika	12
1.1 Cíl práce	12
1.2 Metodika	12
1.2.1 Časové řady.....	13
1.2.2 Elementární charakteristiky	13
1.2.3 Dekompozice časové řady	14
1.2.4 Modelování časových řad	14
1.2.5 Volba vhodného trendu.....	15
1.2.6 Predikce časových řad	16
1.2.7 Hodnocení predikce časových řad	17
2 Teoretická východiska	17
2.1 Trh práce	18
2.2 Nezaměstnanost.....	19
2.2.1 Ekonomicky aktivní a neaktivní obyvatelstvo.....	19
2.2.2 Typy nezaměstnanosti.....	20
2.2.3 Dobrovolná a nedobrovolná nezaměstnanost	21
2.2.4 Míra nezaměstnanosti, přirozená míra nezaměstnanosti	21
2.2.5 Důsledky nezaměstnanosti.....	22
2.3 Státní politika zaměstnanosti.....	23
2.4 Vysoké školství České republiky	23
2.4.1 Vysoké školy podle zřizovatele	24
2.4.2 Studijní programy	24
2.5 Absolvent vysoké školy	25
2.5.1 Absolvent vysoké školy po dokončení studia.....	25
2.5.2 Trh práce a požadavky zaměstnavatelů	27
2.5.3 Data o absolventech	28
3 Vlastní práce	29
3.1 Vývoj počtu absolventů.....	29
3.1.1 Vývoj počtu absolventů dle zřizovatele.....	30
3.1.2 Vývoj počtu absolventů dle stupně studia	32
3.1.3 Vývoj počtu absolventů dle typu fakulty	37
3.2 Vývoj nezaměstnanosti absolventů	44
3.2.1 Vývoj nezaměstnanosti absolventů dle zřizovatele	44
3.2.2 Vývoj nezaměstnanosti absolventů dle stupně studia.....	46
3.2.3 Nezaměstnanosti absolventů jednotlivých vysokých škol v roce 2021	49

4 Závěr.....	53
5 Seznam použitých zdrojů.....	56
6 Seznam obrázků, tabulek, grafů a zkratké	58
6.1 Seznam tabulek.....	58
6.2 Seznam grafů.....	59
6.3 Seznam použitých zkratké.....	60
Přílohy	61

Úvod

V dnešní době jsou lidé stále ambicióznější a náročnější, co se týče jejich vysněných pracovních pozic. Pokud chce být člověk finančně nezávislý je potřeba si zajistit dodatečný finanční příjem. Bohužel k tomu již dokončené středoškolské vzdělání není zcela dostačující, což je jedním z důvodů, proč se rozhodne studovat vysokou školu. Vyšší vzdělání představuje výhodnější postavení na trhu práce a s tím spojené odpovídající platové ohodnocení. Proto výběr vysoké školy a samotného studijního oboru či fakulty, může být pro člověka zásadní, jelikož ovlivní zbytek jeho života. Při výběru je nutné zvážit různá hlediska, mezi která se zařazuje i potenciální uplatnění na trhu práce po absolvování studia.

Jak již bylo zmíněno výběr vysoké školy může být zásadní. Snahou budoucích studentů je si výběrem zvýšit, jak svou kvalifikaci, a tedy i uplatnění na trhu práce, tak zároveň snížit jejich potenciální nezaměstnanost. Absolventi vysokých škol se bohužel stále zařazují do jedné z rizikových skupin a mnohdy se dostávají na úřad práce kvůli jejich vysokým nárokům a představám na pracovní pozice. Důvodem neuplatnění je i to, že svým studiem většinou nemají dostatečnou praxi, která je stále více u samotných zaměstnavatelů vyžadována. Dokonce je praxe upřednostňována před mírou dosaženého vzdělání a absolventi vysokých škol jsou tak na trhu práce znevýhodněni při hledání jejich prvního zaměstnání. Na trhu práce jsou však i zaměstnavatelé, kteří se zaměřují přímo na absolventy a jsou jim nabízeny různé stáže a trainee programy. Takovýchto nabídek však je v porovnání se stálými pracovními místy výrazně méně, a proto musejí hledat uplatnění i v těchto nabídkách práce. V případě, že nenaleznou takovou pracovní nabídku, která by je dostatečně oslovila, stává se absolvent nezaměstnaným.

Výběr vysoké školy také ovlivňuje jejich oblíbenost u studentů, kdy některé jsou pro ně více či méně zajímavé. Stejně tak je tomu u studijních oborů. Proto zpracovaná data z minulých let v bakalářské práci o počtu absolventů, počtu a míry nezaměstnanosti absolventů mohou sloužit potenciálním studentům, jako jedno z kritérií pro výběr vysoké školy, kdy se mohou vyhnout jejich možné nezaměstnanosti právě vhodným výběrem. Zároveň data mohou využít i samotné vysoké školy pro jejich prezentaci a možné získání nových studentů.

1 Cíl práce a metodika

Následující kapitoly se věnují stanovení cílů a metodiky práce.

1.1 Cíl práce

Bakalářská práce se bude zabývat uplatněním absolventů vysokých škol na trhu práce v letech a klade si za cíl, na základě analýzy současné situace absolventů pražských vysokých škol identifikovat faktory, které ovlivňují úspěch, či neúspěch při hledání budoucího zaměstnání.

Hlavním cílem bakalářské práce, bude na základě získaných dat a pomocí metod z analýzy časových řad, vyhodnotit vývoj vybraných ukazatelů v letech 2006-2021 a také určit jejich predikci. Dalším z cílů bude zjistit, jaké školy jsou z hlediska uplatnění absolventů na trhu práce zajímavé.

1.2 Metodika

Bakalářská práce se v teoretická části zaměřuje na vysvětlení základních pojmů, jako je například nezaměstnanost. Pro zpracování byly využity odborné knižní publikace a internetové zdroje, které se zabývají danou tematikou. Vlastní práce je vypracována z veřejně dostupných dat získaných ze SIMS – sdružené informace matrik studentů, kde jsou pravidelně sbírána čtyřikrát do roka a aktualizována vždy k 31.12. daného roku. Také byly využity data z databáze Střediska vzdělávací politiky UK v Praze. Pro získání vhodných dat byly zvoleny následující kritéria:

- Kraj – Praha
- Zřizovatel – soukromé a veřejné VŠ
- Časové rozlišení – roky 2006 až 2021
- Měsíc získaných dat – září
- Období absolvování- 0-1 rok
- Vybrané časové řady – počet absolventů celkem, počet nezaměstnaných absolventů, míra nezaměstnanosti absolventů.

Získaná data jsou zpracována za pomoci statistických metod z analýzy časových řad prostřednictvím programu IBM SPSS Statistics a Microsoft Excel z pohledu typu vysoké školy, typu fakulty či stupně studia. Byla také určena predikce pro následující období a trend vývoje časových řad.

1.2.1 Časové řady

Časová řada se obvykle definuje jako množina pozorování kvantitativní charakteristiky (ukazatele), uspořádaná v čase. Časová řada je základním prostředkem statistické analýzy dynamiky hromadných jevů, v níž jako funkce času jsou závisle proměnné veličiny Y . Modely časových řad jsou vhodné použít, pokud obsahují veličiny, na které působí řada faktorů, které je obtížné podchytit či je nelze kontrolovat. (Svatošová a Kába, 2008, s. 38)

Podle charakteru ukazatele, lze časové řady rozčlenit na okamžikové a intervalové. Jedná se o posuzování úrovně. Jestliže jsou ukazatelé zaznamenány k určitému okamžiku a nezávisí na délce časového intervalu, reprezentují okamžikové časové řady. Intervalové řady jsou vyjádřeny počtem událostí, které vznikly či byly shromážděny za určitý časový interval. (Svatošová a Kába, 2008, s. 38)

1.2.2 Elementární charakteristiky

Elementární charakteristiky jsou určeny zejména k rychlému zjištění informací o charakteru a chování ukazatele časové řady. Ze základních metod je využívána vizuální metoda, která je určena k prvotnímu posouzení např. dlouhodobé tendence v průběhu časové řady či k periodicky se opakujících změn. (Hindls, et al., c 2004, s. 252)

Pro posouzení dynamiky vývoje časových řad, tzn. pro zkoumání rychlosti změn hodnot sledovaného ukazatele v závislosti na čase, je možné využití absolutních nebo relativních charakteristik. Absolutní charakteristiky umožňují absolutní porovnání hodnot jednotlivých členů časové řady. (Svatošová a Kába, 2008, s. 39)

První diference (dy_t) je jednou z nejpoužívanějších metod, která podle Svatošové a Káby (2008, s. 38) charakterizuje absolutní přírůstek či úbytek sledovaného ukazatele. Jedná se o rozdíl sledovaného ukazatele v daném období proti období předcházejícímu.

$$dy_t = y_t - y_{t-1} \quad [2.1]$$

Kde: y_t ... hodnota časové řady v čase t ,

y_{t-1} ... hodnota časové řady v předcházejícím okamžiku $t-1$,

$t = 2, 3, \dots, n$... časová proměnná.

Dále je možné využít relativní charakteristiky, které jsou bezrozměrné a hodnota dané veličiny se vztahuje ke konkrétní hodnotě.

Tempo růstu (k_t) charakterizuje relativní posloupnost rychlost změn hodnot v časové řadě a je vyjádřen v procentech. Jedná se o podíl sledovaného ukazatele v daném období proti období předcházejícímu. (Svatošová a Kába, 2008, s. 39)

$$k_t = \frac{y_t}{y_{t-1}} \cdot 100\% \quad [2.2]$$

Kde: y_t ... hodnota časové řady v čase t ,
 y_{t-1} ... hodnota časové řady v předcházejícím okamžiku $t-1$,
 $t = 2, 3, \dots, n$... časová proměnná.

Průměrný koeficient růstu (\bar{k}), který lze charakterizovat jako geometrický průměr jednotlivých koeficientů k_t (tempa růstu).

$$\bar{k} = \sqrt[n-1]{\frac{y_2}{y_1} \cdot \frac{y_3}{y_2} \dots \frac{y_n}{y_{n-1}}} = \sqrt[n-1]{\frac{y_n}{y_1}} \quad [2.3]$$

Kde: y_n ... poslední hodnota časové řady,
 y_1 ... první hodnota časové řady (Svatošová a Kába, 2008, s. 39)

1.2.3 Dekompozice časové řady

Analýza časových řad vychází z předpokladu, že lze provést dekompozici neboli rozdělení na jednotlivé složky. Jednotlivými složkami jsou:

- **Trendová složka (T_t)**, která charakterizuje dlouhodobou tendenci vývoje časové řady.
- **Periodická složka (P_t)**, která je charakterizována periodicky se opakujícími výkyvy ukazatelů okolo trendu, které jsou způsobeny působením periodicky se opakujícími faktory na sledovaný jev.
- **Náhodná složka (ε_t)** neboli náhodné kolísání, je vyvoláno působením vedlejších (pro daný případ) faktorů náhodného charakteru. Projevuje se drobnými, nepravidelnými nebo ojedinělými výkyvy časové řady. Může být také způsobena chybami v měření apod., které není možné předvídat a systematicky popsat. (Svatošová a Kába, 2008, s. 41)

1.2.4 Modelování časových řad

Časové řady lze rozdělit na periodické a neperiodické. Periodické časové řady obsahují všechny tři složky zmíněné výše. Jestliže chybí periodická složka, jedná se o neperiodickou časovou řadu. Při analýze neperiodických časových řad je zásadní vystihnout

základních tendencí vývoje neboli určití trendu. Souhrnné metody pro nalezení trendu nazýváme vyrovnání časové řady, kdy jsou nahrazeny časové řady empirickými hodnotami. Podle autorky Svatošové a Káby (2008, s. 42), z nejčastěji využívaných postupů jsou mechanické a analytické vyrovnání.

Analytické vyrovnání spočívá ve vystižení trendu pomocí funkce o známém tvaru. Pro analýzu časových řad je možné využít několik funkcí. Využívá se matematických metod, které mají minimální počet členů v rovnici, minimální možnou mocnina argumentu, linearitu v parametrech, spojitost a minimální počet extrémů a inflexních bodů. (Svatošová a Kába 2008, s. 44)

V práci byla využita kvadratická funkce, která má následující tvar (Hindls, 2007):

$$T_t = a + bt + ct^2 \quad [2.4]$$

Kde: a ... konstanta

b, c ... regresní koeficienty

$t = 1, 2, \dots, n$... časová proměnná

1.2.5 Volba vhodného trendu

K volbě vhodné trendové funkce, která nemusí být vždy snadná, je možné jako pomocný prostředek využít grafickou analýzu pozorovaných hodnot sledované veličiny. Tento pomocný prostředek však nelze považovat za přesný a je nutné využití i dalších prostředků. (Hindls, 2007)

Index determinace (I^2) popisuje míru shody mezi časovou řadou a trendovou funkcí. Nabývá hodnot od 0 do 1, přičemž pokud nabývá hodnoty 1 nebo hodnot blízkých, je závislost silnější a model přesněji vystihuje zkoumaný jev. Pokud je hodnota indexu blíže nule, závislost je nižší a zvolená trendová funkce je méně výstižná. Za nejvhodnější volbu je považována taková funkce, která udává nejvyšší hodnotu indexu determinace. (Svatošová a Kába, 2008, s. 47)

$$I^2 = 1 - \frac{\sum_{t=1}^n (y_t - \hat{y}_t)^2}{\sum_{t=1}^n (y_t - \bar{y}_t)^2} \quad [2.5]$$

Kde: y_t ... hodnota časové řady v určitém okamžiku t ,

\hat{y}_t ... hodnota trendové funkce v okamžiku t ,

\bar{y}_t ... aritmetický průměr empirických hodnot časové řady y_1, \dots, y_n .

Střední absolutní procentuální chyba MAPE (Mean Absolute Percent Error) je jednou z další možností, jak zvolit vhodný model trendu. Čím je hodnota MAPE nižší, tím je model vhodnější. Jestliže je hodnota nižší jak 5% zvolený model je velmi vhodný. Pakliže se pohybuje v rozmezí 5-10 % je model dobrý. V případě, že se hodnota pohybuje nad 10% model není vhodný a měl by být změněn. (Svatošová a Kába, 2008, s. 48)

1.2.6 Predikce časových řad

Predikce neboli předpověď budoucího vývoje časové řady, je ve statistice běžně využívána. Metody, které jsou založené na klasických modelech trendů vycházejí z předpokladu známém jako *ceteris paribus*. Jedná se o princip, kdy budoucí hodnoty jsou založeny na přítomných. Předpokladem a zároveň nevýhodou je neměnnost a relativní stabilita existujících tendencí vývoje zkoumaného jevu. (Hindls 2007, s. 330)

Předpoklad neměnnosti je i velkou nevýhodou, ale také že extrapolační prognostické metody neposkytují systémové prognózy. Každý jev se posuzuje izolovaně. Analýzy a prognózy jsou v rozhodující míře ovlivněny zvoleným typem modelu.

Nejlepší předpověď je taková, která vychází na základě údajů na krátké období dopředu. Jestliže je predikce provedena na dlouhé období dopředu, výsledná předpověď není tak přesná. Základní metodou prognózování je extrapolace dat, která spočívá v určení základního trendu ve vývoji sledované veličiny v časovém období a předpovědi je pak extrapolovaný trend. (Svatošová a Kába, 2008, s. 52)

Pro odhadování neznámých veličin je možné využít metodu bodového či intervalového odhadu.

Bodová predikce je získána výpočtem jednoho čísla dle hodnot vybraného souboru, který je považován za odhad proměnné základního souboru. Pro zkonstruování je potřeba provedení odhadu neznámé veličiny v čase t pro čas i , přičemž $i > 0$ a znamená zvolenou délku předpovědi. Vztah je označován jako \hat{y}_{t+i} a jeho predikce \hat{y}_t . Samotná hodnota predikce se vypočítá dosazením hodnoty t pro období, které se předpovídá.

V případě **intervalové predikce** lze neznámou proměnnou odhadnout pomocí intervalu, který s předem danou pravděpodobností obsahuje danou hodnotu proměnné základního souboru. Jedná se o tzv. interval spolehlivosti. (Svatošová et al., 2004, s. 57)

$$P(\hat{y}_t - \Delta_t(i) < \hat{y}_{t+1} < \hat{y}_t + \Delta_t(i)) = 1 - \alpha \quad [2.6]$$

Kde: \hat{y}_t ... extrapolační odhad

$\Delta_t(i)$... přípustná chyba predikce

\hat{y}_{t+i} ... neznámá veličina

$1 - \alpha$... spolehlivost odhadu

1.2.7 Hodnocení predikce časových řad

Jako míry prognostické kvality modelu se nejčastěji využívají koeficienty nesouladu, přičemž se jedná o nesoulad mezi predikovanými hodnotami a již známými. V případě, že chceme tyto hodnoty porovnat, lze využít např. **Theilův koeficient nesouladu** (T_H^2).

$$T_H^2 = \frac{\sum_{i=1}^m (\hat{y}_t(i) - y_{t+1})^2}{\sum_{i=1}^m y_{t+1}^2} \quad [2.7]$$

Kde: $\hat{y}_t(i)$... Predikce v čase t na období i období dopředu

y_{t+1} ... hodnota časové řady v čase $t + 1$ (Seger a Hindls, 1995, s. 367).

Pro přímé použití je spíše využívána odmocnina Theilova koeficientu (T_H) viz vzorec [2.8], díky kterému můžeme veličinu interpretovat jako relativní chybu extrapolace T_H . Hodnota je vyjádřena v procentech, díky čemuž ji lze lépe porovnávat.

$$T_H = \sqrt{T_H^2} \cdot 100 \quad [2.8]$$

Jestliže se koeficient nachází v rozmezí do 10 %, lze posuzovaný model použít pro předpověď. Pokud však koeficient je vyšší než hodnota 10 % pravděpodobně nebude kvalitní předpověď. (Hindls et al., 2000, s. 125)

2 Teoretická východiska

V této části práce jsou vymezeny základní pojmy související s tématem nezaměstnanosti absolventů pražských vysokých škol. Je zde popsán trh práce a nabídka s poptávkou. Dále je zde představena státní politika zaměstnanosti, nezaměstnanost a její druhy, přirozená míra nezaměstnanosti.

2.1 Trh práce

V obecném pojetí je trh místem, kde se střetává nabídka a poptávka, jako na každém jiném trhu. Existuje zde konkurence, jak na straně poptávky, tak i na straně nabídky. (Holman, 2011, s. 270)

Trh práce je však jiný v tom, že je závislý na výrobním faktoru. Člověk, jako vlastník výrobního faktoru, nabízí službu práce na tomto trhu. Každý člověk je však jedinečný, protože má jiné schopnosti, nadání a talent či jiné životní a pracovní zkušenosti. (Brožová, 2003, s.13)

Jelikož je tento trh odlišný a výjimečný právě díky tomu, že je závislý na výrobním faktoru jako je práce, jedná se také o místo, kde zasahuje stát za pomoci legislativy. Příkladem takovéto legislativy je zákon č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, který *„zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje zabezpečování státní politiky zaměstnanosti, jejímž cílem je dosažení plné zaměstnanosti a ochrana proti nezaměstnanosti.“* (§1 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti – znění od 01.02.2023)

Nabídka a poptávka na trhu práce

Pracovní nabídka je tvořena lidmi, kteří hledají pracovní příležitosti a zároveň nabízejí pracovní sílu. Nabídka je poté určena dle spotřebiteli volby kombinace jeho pracovního a volného času. Pokud se člověk rozhodne pracovat a nabízet tak svou pracovní sílu, očekává také náležitou odměnu – mzdu/plat. Tu mu poskytne potencionální zaměstnavatel. V případě vyplácení mzdy se musí dodržet hranice minimální mzdy, která je dána nařízením vlády č. 567/2006 Sb, o minimální mzdě. Pokud se osoba rozhodne pracovat a získat tak mzdu musí tomu však obětovat svůj volný čas. Nabídky pracovního trhu jsou rostoucího charakteru. Čím vyšší je mzdová sazba, tím více lidé chtějí pracovat a nabízejí svou pracovní sílu. (Brožová, 2003, s. 13)

Pracovní poptávka je tvořena firmami, institucemi či podnikateli poptávající pracovní sílu. Ti si najímají lidi, kteří nabízejí pracovní sílu. Práce je nedílnou součástí při výrobě statků. (Brčák et al., 2020, s.168)

Každá firma či institut má své podmínky, za jakých si jsou ochotni najmout pracovní sílu. Bude to tehdy, pokud dodatečný příjem, který firma jeho nájmem získá, bude převyšovat náklady, které jí jeho zaměstnáním vzniknou. Tržní poptávka po práci má klesající charakter. Pokud by se snížila cena práce, všechny firmy v odvětví by najaly více práce a více by také vyrobily. (Brožová, 2003, s. 20)

2.2 Nezaměstnanost

Nezaměstnanost je přirozeným fenoménem a atributem svobodné společnosti, založené na tržním mechanismu a demokracii. Primárně vyplývá ze svobodné volby osob a pohybu ekonomiky. (Mareš, 2002, s. 11)

Jedná se o jev tržní ekonomiky. Pokud na trhu nabídka převyšuje poptávku, nastává jev, který označujeme jako nezaměstnanost. K nezaměstnanosti dochází, pokud se v ekonomice nacházejí osoby, které nejsou v pracovním poměru, ani samy nepodnikají a zároveň mají zájem pracovat a práci hledají

Nezaměstnanost může být definována různě a přes rozdíly, lze ve vymezení tohoto pojmu nalézt podobnost. Ta spočívá v přiblížení se aktuálnímu počtu osob v určitých požadavcích současně, které jsou podle Mezinárodního úřadu práce (ILO) následující (Brčák, et al., 2020, s. 164):

- Schopný práce (věkem, zdravotním stavem, ale i osobní situací)
- Chtějících zaměstnání, ale
- Jdoucích přes tuto snahu v daný okamžik bez zaměstnání

Každá země má svá kritéria, za kterých osoba může získat status nezaměstnaného. Podle Buchtové et al. (2002, s. 65) jsou nezaměstnané osoby definovány, jako osoby v produktivním věku, které nemají placené zaměstnání ani příjem ze zaměstnání sama sebe. Jsou-li dočasně bez práce a očekávají však, že opět budou zaměstnány. Případně se může jednat o osoby, které aktivně hledají práci a zároveň jsou ochotny nastoupit do zaměstnání.

2.2.1 Ekonomicky aktivní a neaktivní obyvatelstvo

Obyvatelstvo lze obecně rozdělit na ekonomicky aktivní a neaktivní. Ekonomicky aktivní obyvatelstvo, označováno také jako pracovní síla, se skládá z osob zaměstnaných a nezaměstnaných. Za osoby nezaměstnané jsou považováni (Brčák et al., 2020, s. 169):

15tiletí a starší. V České republice je stanovena pouze hranice minimálního věku, kdy můžeme pracovat v pracovněprávním vztahu. V takovémto vztahu může být zapojen člověk od 15 let věku. Horní hranice věku, ve kterém můžeme vstoupit do pracovněprávního vztahu není v České republice stanovena.

Osoba **bez práce**, která není v pracovněprávním vztahu a ani není sebe zaměstnána. Mohou zde být zařazeny studenti, důchodci, osoby na mateřské/rodičovské dovolené apod.

Osoba **hledající aktivně práci**. Tato osoba je registrována na příslušný úřad práce nebo u jakékoliv agentury, která zprostředkovává práci. Za aktivně hledajícího práci se také považuje osoba, která sama vyhledává pracovní nabídky například pomocí pracovních portálů (Job.cz; práce.cz; apod.), poptává se ve firmách, podniká kroky k vytvoření vlastního podnikání atd.

Osoba **připravená nastoupit do práce**, která je během referenčního období k dispozici okamžitě nebo nejpozději do 14 dnů, pro výkon placeného zaměstnání nebo sebe zaměstnání.

Pokud osoba nesplňuje alespoň jedno z výše uvedených kritérií, je tato osoba považována za ekonomicky neaktivní. Do této kategorie obyvatelstva jsou tedy řazeny děti (do 15 let), studenti, osoby na mateřské/rodičovské dovolené či lidé se starobním důchodem apod.

2.2.2 Typy nezaměstnanosti

Z hlediska příčin, lze rozlišovat čtyři typy nezaměstnanosti. Jedná se o nezaměstnanost frikční, strukturální, cyklickou a sezónní.

Autor Brčák et al. (2020, s. 169) jednotlivé nezaměstnanosti popisuje následovně:

Frikční nezaměstnanost je přirozený objektivní jev, který je součástí pracovního trhu a vzniká nejčastěji jako prodleva mezi ukončením pracovního poměru a nastoupením do nového zaměstnání. Důvody této prodlevy mohou být různé. Například se do frikční nezaměstnanosti dostávají lidé, kteří změní bydliště, záměrně mění zaměstnání, teprve

vstupují na pracovní trh po ukončení studia či se vrací z rodičovské/mateřské dovolené. V těchto případech daný člověk nehledá zaměstnání příliš dlouho. Jedná se o složku přirozené míry nezaměstnanosti.

Strukturální nezaměstnanost je dlouhodobého charakteru a vzniká, pokud nastane nesoulad v počtu volných pracovních míst, kvalifikačními požadavky a nedostatečných kvalifikovaných pracovníků pro různé obory. Nastává také v případě, že se firmy různých odvětví rozrůstají a mění své požadavky například v důsledku expanze do jiného regionu. Mění se tak poptávka po práci v rámci odvětví a regionu. Tyto změny bývají také označovány jako sektorální přesuny.

Pro vyřešení strukturální nezaměstnanosti je nutné buď provést určitou rekvalifikaci zaměstnanců nebo je převést do jiných regionů, kde je poptávka po dané pracovní síle. Jedná se tedy o strukturální nesoulad, ať už rekvalifikační nebo teritoriální, a může tedy existovat nezaměstnanost, přestože jsou volná pracovní místa. Jedná se tedy o přirozenou dobrovolnou nezaměstnanost.

Cyklická nezaměstnanost se řadí mezi nedobrovolnou nezaměstnanost. Odvíjí se od hospodářského cyklu. Je v podstatě rozdílem mezi skutečnou a přirozenou mírou nezaměstnanosti.

Sezónní nezaměstnanost je spojena s nějakým sezónním obdobím v průběhu roku a považuje se za součást frikční nezaměstnanosti. Například je ovlivněna ročním obdobím. V zimních měsících se daří lyžařským střediskům či zimním stadionům. V letním období, pak například táborů, bazénům, koupalištím a stánkům uvnitř těchto resortů. Tento druh nezaměstnanosti také ovlivňuje například zemědělství, kdy pěstování plodin je závislé na dané sezóně, kdy se dá plodina pěstovat. Mimo tyto sezóny pak dochází k sezónní nezaměstnanosti.

2.2.3 Dobrovolná a nedobrovolná nezaměstnanost

Dobrovolná nezaměstnanost je způsobena tím, že na trhu práce je dostatek pracovních míst, ale při určité mzdové úrovni není zájem pracovat. Za dobrovolně nezaměstnaného je považován ten, kdo chce pracovat a také aktivně hledá práci, ovšem jak již bylo zmíněno, za jiných mzdových podmínek. Délka této nezaměstnanosti je tedy závislá také na tom, jak si jedinec váží svého volného času a aktuální finanční situaci, zda jsou vyplácené podpory v nezaměstnanosti dostačující. Pakliže jsou vyplácené podpory

dostatečně vysoké a dlouhotrvající, může nastat situace, kdy osoba dobrovolně nezaměstnaná, přestane aktivně hledat práci a je zařazen mezi neaktivní část obyvatelstva.

Nedobrovolně nezaměstnaný je ten, kdo nemůže najít volnou pracovní příležitost. Tyto osoby jsou ochotni přistoupit i na pracovní příležitost za nižší mzdu. Je způsobena stavem, kdy překážky brání k poklesu mzdy. (Holman 2011, s. 296, 297)

2.2.4 Míra nezaměstnanosti, přirozená míra nezaměstnanosti

K nezaměstnanosti, resp. zaměstnanosti se také počítá tzv. míra (koeficient) pracovní účasti. Vyjadřuje poměr pracovních sil (ekonomicky aktivního obyvatelstva) k počtu osob v produktivním věku (od 15 do 65 let) na určitém území k danému období.

Přirozená míra nezaměstnanosti je součástí skutečné míry nezaměstnanosti a zbylá část je způsobena poklesem výkonu ekonomiky, tedy tím, nakolik je skutečný produkt nižší než potenciální. (Brčák et al., 2020, s. 165, 169)

2.2.5 Důsledky nezaměstnanosti

Důsledky nezaměstnanosti je možné rozlišit z ekonomického a sociálního hlediska.

Ekonomické dopady nezaměstnanosti představují:

- Ztrátu produkce
- Ztrátu likvidace pracovníků
- Vyšší výdaje státního rozpočtu na podporu nezaměstnanosti
- Nižší daňové příjmy

Míra nezaměstnanosti vyšší, než míra přirozené nezaměstnanosti souvisí s úrovní produktu, který nedosahuje produktu potenciálního. Ke ztrátě produkce dochází, pokud nejsou využity zdroje výrobního faktoru práce. Negativní vliv na ekonomiku má také snížení nebo úplná ztráta kvalifikace pracovního kapitálu. Lidský kapitál je jedním ze zdrojů ekonomického růstu. Ke zvýšení výdajů státního rozpočtu na podporu nezaměstnanosti dochází případně, že je nezaměstnanost vysoká. Stát tak vyplácí podporu osobám, které přišly o zaměstnání a zároveň mají nárok na tuto podporu. Při propouštění zaměstnanců, a tedy i snižování produkce, stát přichází o daňové příjmy, které se odvíjejí od výše mezd a platů zaměstnaných osob a ze zisku právnických osob. Nižší jsou pak i odvody na příspěvky na sociální politiku a veřejné zdravotní pojištění. Lidé bez práce obvykle snižují spotřebu, takže i příjmy z ostatních daní mohou být nižší. (Brčák et al., 2020, s. 170)

Sociální dopady nezaměstnanosti mohou zasáhnout jednotlivce i společnost. Ztráta zaměstnání může u některých osob představovat značné psychické zatížení, které se pak odráží na jejich zdravotním stavu, společenských, rodinných a osobních vztazích. Díky mnoha studiím je prokázána korelace mezi nezaměstnaností a výskytem depresí. V případě, že se jedná o dlouhodobou nezaměstnanost vzniklá situace se stává sociálním problémem a dochází i ke snížení životní úrovně. (Brčák et al., 2020, s. 170)

Nezaměstnanost je makroekonomický problém, který postihuje lidi nejvíce a vážněji. Pro většinu lidí znamená ztráta zaměstnání snížený životní standard a psychickou tíseň. (Mankiw, 2016, s. 183)

2.3 Státní politika zaměstnanosti

Státní politika obecně, je záměrnou a praktickou činností státu. Cílem státní politiky zaměstnanosti je jednak dosažení rovnováhy nabídky práce a poptávky po práci, ale také zabezpečení práv občanů na zaměstnání. Politiku zaměstnanosti, lze definovat jako soubor opatření, kterými jsou spoluvytvářeny podmínky pro dynamickou rovnováhu na trhu práce a pro efektivní využití pracovních sil (Brčák et al., 2020, s. 171)

Zaměstnání je jedním ze základních práv občana. Podle zákona č.435/2004 Sb. o zaměstnanosti, má každý právo na zaměstnání bez ohledu na rasu, barvu pleti, pohlaví, jazyk, náboženství, politické a jiné myšlení, členství v politických stranách nebo příslušnost k politickým hnutím, národnost, etnický nebo sociální původ, majetek, zdravotní stav nebo věk. (“450/1992 Sb. Zákon o zaměstnanosti (úplné znění, jak vyplývá z ...)”) (§ 4 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti – znění od 01.02.2023)

2.4 Vysoké školství České republiky

Vysoké školy jako nejvyšší článek vzdělávací soustavy vrcholnými centry vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti a mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti.“ (§ 1 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách – znění od 01.04.2021)

České vysoké školy se řídí zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), který obsahuje informace o postavení vysoké školy, jejich členění a orgánech, studijních programech. Dále jsou vymezeny působnosti MŠMT ČR ve vztahu k vysokým školám. Jedná se o právnické osoby, které

absolventům mohou udělovat akademické tituly. Vysoká škola uskutečňuje akreditované studijní programy a programy celoživotního vzdělávání.

Vysoké školy, jak je uvedeno v zákonu č. 111/1998 Sb., lze rozdělit na univerzitní a neuniverzitní. Vysoká škola univerzitní využívá označení univerzita. Může uskutečňovat všechny typy studijních programů a může se dělit na fakulty. Vysoká škola neuniverzitního charakteru se oproti univerzitní nečlení na fakulty a využívá označení vysoká škola. Taktéž uskutečňuje bakalářské studijní programy a může uskutečňovat i magisterské.

2.4.1 Vysoké školy podle zřizovatele

Vysoké školy lze rozdělit dle zřizovatele na veřejné, soukromé, které jsou v kompetenci MŠMT a státní vysoké školy.

Veřejné vysoké školy (v ČR celkem 26) lze zřídit a zrušit pouze zákonem, který rovněž stanovuje i její sídlo a název. Je možné je členit na fakulty, vysokoškolské ústavy, jiná pracoviště pro vzdělání, tvůrčí činnost a účelová zařízení pro kulturní a sportovní činnost. Většinou jsou financovány ze státního rozpočtu. (MŠMT, c2013-2023a)

Státní vysoké školy (v ČR celkem 2) jsou v kompetenci Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany. Na území České republiky je tohoto charakteru pouze Policejní akademie ČR v Praze a Univerzita obrany. (MŠMT, c2013-2023a)

Soukromé vysoké školy (v ČR celkem 31) jsou právnické osoby, kterým byl ministerstvem udělen souhlas působit jako soukromá vysoká škola. Ta je povinna si zajistit financování pro vzdělávací činnost. Jednou z možností financování je zavedení školného. (MŠMT, c2013-2023a)

Zahraniční vysoké školy, jejich postavení a povinnosti se řídí zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách. Dosažené vzdělání v tomto typu vysoké školy lze uznat i v ČR za předpokladu uznání vzdělání za ekvivalentní. (MŠMT, c2013-2023a)

2.4.2 Studijní programy

Zákon č. 111/1998 Sb. říká, že „*Vysokoškolské vzdělání se získává studiem v rámci akreditovaného studijního programu, podle studijního plánu stanovenou formou studia. Za akreditovaný studijní program se pro účely tohoto zákona považuje i studijní program uskutečňovaný vysokou školou v rámci oblasti nebo oblastí vzdělávání, pro které má vysoká škola institucionální akreditaci.*“ (§ 44 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách – znění od 01.04.2021)

Bakalářský typ studia si klade za cíl připravit studenta k výkonu povolání a ke studiu v navazujícím magisterském studiu. Obvyklá doba studia jsou 3, nanejvýš 4 roky, které jsou zakončené státní závěrečnou zkouškou a obhajobou bakalářské práce. (MŠMT, c2013-2023a)

Magisterský typ studia je navazujícím studiem na bakalářský studijní program, pokud není stanoveno jinak. Je zaměřen na získání teoretických i praktických poznatků založených na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti; v oblasti umění je zaměřen na náročnou uměleckou přípravu a rozvíjení talentu. Standardní doba studia je stanovena na 1 až 3 roky. V případech, kdy to vyžaduje charakter studijního programu, nenavazuje magisterský studijní program na bakalářský. V tomto případě je standardní doba studia nejméně čtyři a nejvýše šest let. Studium se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, jejíž součástí je obhajoba diplomové práce. Výjimkou jsou oblasti lékařství, veterinárního lékařství a hygieny, kdy je studium zakončeno státní rigorózní zkouškou. (MŠMT, c2013-2023a)

Doktorský typ studia je zaměřen na vědecké bádání a samostatnou tvůrčí činnost v oblasti výzkumu nebo vývoje nebo na samostatnou teoretickou a tvůrčí činnost v oblasti umění. Doba doktorského studia je od 3 do 4 let. Studium je řádně ukončeno státní doktorskou zkouškou a veřejnou obhajobou disertační práce. Student musí prokázat jeho připravenost a schopnost vést samostatnou činnost v oblasti výzkumu. (MŠMT, c2013-2023a)

2.5 Absolvent vysoké školy

Absolventem je podle §229 zákona č. 262/2006 Sb., Zákoníku práce, osoba, „*jestliže celková doba jeho odborné praxe nedosáhla po řádném (úspěšném) ukončení studia (přípravy) 2 let.*“ (§ 229 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb. zákoník práce – znění od 01.01.2023)

Obecně absolventem se stává osoba, která úspěšně dokončila nějaký typ studia. Pro statistické zkoumání se MŠMT spolu s MPSV domluvili na definici absolventa, jako uchazeče o zaměstnání evidovaného na Úřadu práce, podle místa trvalého bydliště k určitému datu, u kterého doba od úspěšného ukončení studia nepřekročila 2 roky. Dříve se jednalo o uchazeče, jehož celková doba zaměstnání v pracovním nebo podobném poměru nedosáhla po úspěšném ukončení studia (přípravy) 2 let – bez ohledu na délku evidence v ÚP. (MŠMT, c2013-2023a)

Absolvent vysoké školy, v tomto případě po úspěšném složení závěrečných státních zkoušek, získává příslušný titul a diplom podle dostudovaného typu studia a zároveň se dostává na trh práce. I přes jejich snahu si nalézt práci a chtít pracovat, hned nenalézají svá pracovní uplatnění.

2.5.1 Absolvent vysoké školy po dokončení studia

Většina vysokoškolských absolventů již během svého studia pracuje nebo podniká. Během studia je také firmami nabízena možnost stáží nebo trainee programů. Na těchto programech je absolventům umožněno získání praxe během studia. Během stáže, která se pohybuje v délce od 2 do 12 měsíců, se absolvent seznámí s fungováním celé firmy. Ve většině případů je absolventovi umožněno projít různými pozicemi. Některé stáže mohou být i finančně ohodnoceny za absolventem provedenou práci. Po ukončení studia má absolvent vysoké školy poměrně spoustu možností. Jde především o subjektivní přístup k životu a vzdělávání. Následně jsou vypsány možnosti absolventa:

Pokračování ve studiu a prohloubení si vědomostí a znalostí. Nejedná se jen o vzdělávání v navazujících studiích, ale je možné si rozšířit kvalifikaci o jiné obory.

Nástup do zaměstnání je jednou z nejčastějších voleb absolventů. Pracovní nabídky lze hledat na pracovních portálech jako je např. Jobs.cz, Práce.cz apod., ale také lze využít pracovní agentury či přímo hledat nabídky u konkrétních firem. Někteří absolventi již mají představu o tom, jakou pozici chtějí vykonávat, jiní teprve své zaměření hledají. Absolventi nemusejí nastoupit hned na hlavní pracovní poměr, ale je zde možnost i pouze částečného úvazku. Další alternativou jsou dočasné zaměstnání, tzv. brigády, v pracovním poměru DPČ nebo DPP, které je možno využít mezi obdobími po dokončení studia a nástupem do dalšího vzdělávání.

Podnikání bývá také často jednou z možností volby absolventů i přesto, že jsou s touto volbou spjata nejrůznější práva a povinnosti vůči státu. OSVČ je například povinna platit si platit sociální a zdravotní pojištění či odvádět daně. Podnikání má samozřejmě i své výhody, jako je samostatné rozhodování a nezávislost. Mezi výhody je možné zařadit i svobodu a kontrolu nad vlastním časem. Jednou z hlavních nevýhod, je poté nestálost příjmů a investování finančních prostředků zejména v začátku podnikání. Dále také není garance, zda podnikání bude fungovat a prosperovat. (Vysoké školy, 2011)

Odchod do zahraničí je jedna z dalších možností. Absolventi mohou absolvovat zahraniční stáže, které jsou určeny především čerstvým absolventům. Cílem je jim nabídnout

možnost praxe a případně i budoucího zaměstnání. Nevýhodou však může být nízké či žádné platové ohodnocení.

Nezaměstnanost je také jedna z možností absolventa po dokončení studia. Může se jednat o dobrovolnou, ale i nedobrovolnou nezaměstnanost, a to v případě, že i přes jeho snahu nemůže práci nalézt. Důvody nedobrovolné nezaměstnanosti mohou být různé (viz. kapitola 3.2.2).

2.5.2 Trh práce a požadavky zaměstnavatelů

Po úspěšném absolvování studia na vysoké škole se absolventi dostávají na trh práce, kde je jejich snahou nalézt zaměstnání. Absolvent po úspěšném ukončení studia se stává kvalifikovanějším s dostatkem teoretických zkušeností a může si tak vybírat z mnohem většího spektra nabídek práce, které jsou zajímavější i finančně lépe hodnoceny. (Univerzita Karlova v Praze, 2006)

Přesto jsou absolventi jednou z rizikových skupin, kterou ohrožuje nezaměstnanost. Zaměstnavatelé se napříč všemi obory shodují, že na trhu práce je nedostatek kvalifikovaných pracovníků a že by mohli zaměstnat i více absolventů. Nejlépe své uplatnění v oboru nacházejí absolventi z oblasti IT a zdravotnických oborů. Nezaostávají ani absolventi učitelských oborů. Naopak problémy s uplatněním mají absolventi z oblasti se zemědělským a lesnickým zaměřením.

Příčin jejich nezaměstnanosti může být hned několik:

- Nedostatečná praxe
- Nedokonalý trh práce
- Vysoký počet absolventů v daném oboru
- Nevhodně zvolený obor

Přijímání absolventů na pracovní pozice podle většiny zaměstnavatelů není problém, ale nejsou jejich prioritní volbou. Zaměstnavatelé uvádí, že při nabírání nových pracovníků nekladou příliš velký důraz na praxi. Praxe je vyžadována zejména v oblastech sekundárního sektoru (stavebnictví, průmysl). Přesto se část zaměstnavatelů přijímání absolventů raději úplně vyhýbá. Při náboru absolventů kladou důraz zejména na zájem a chuť pracovat, pracovitost a pracovní nasazení, ochotu se dále vzdělávat, požadované vzdělání a komunikativnost. Vzhledem k nedostatku odborné praxe absolventů, mohou však

konkurovat zkušenějším pracovníkům, a to jejich zájmem pracovat. (NPI, 2020a) (NPI, 2020b)

Podle šetření MŠMT provedené v roce 2019 se míra nezaměstnanosti absolventů blíží k nule. Absolventi bakalářského studia stále mají nejvyšší míru nezaměstnanosti. I přes to, že jejich příjmy jsou stále nižší, než jsou příjmy s vyšším dosaženým vzděláním, stále více absolventů nachází uplatnění na pracovních pozicích s odpovídající kvalifikací. Zároveň příznivým faktorem pro absolventy je zvyšující se nástupní mzda, která roste rychleji než mzda průměrná. (MŠMT, c2013-2023b)

2.5.3 Data o absolventech

Data o studentech i absolventech a jejich nezaměstnanosti, lze získat z různých zdrojů.

Český statistický úřad ([ČSÚ \(czso.cz\)](http://czso.cz))

ČSÚ je ústředním orgánem státní správy České republiky. Byl zřízen dne 8. ledna 1969 zákonem č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy. Jeho působnost spočívá v získávání a poskytování statistických informací, které jsou přístupna nejrozličnějším skupinám (obecná veřejnost, studenti, manažeři atd.). Na webových stránkách je možné získat například různé statistiky, analýzy týkající se nezaměstnanosti či data o absolventech vysokých škol získávaných ze Sdružených informací matrik studentů. Dále ČSÚ nabízí veřejnou databázi, ze které lze získat data dle vlastního výběru.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (www.msmt.cz)

MŠMT je ústředním orgánem státní správy a poskytuje informace o vzdělávání, různé výzkumy apod. Poskytuje data a publikace týkající se statistických ročenek školství. Data do bakalářské práce byla získána z databáze SIMS, která je i nejvýznamnějším zdrojem dat, z oblasti vysokého školství. Tato databáze není přístupna veřejnosti, pouze jejich pravidelně publikované souhrnné tabulky. Přístupy jsou ministerstvem pravidelně přidělovány každé vysoké škole, která má povinnost zapisovat a aktualizovat svou matriku studentů.

Ministerstvo práce a sociálních věcí (mpsv.cz)

MPSV je ústředním orgánem státní správy, v jejíž kompetenci je především sociální politika a pojištění, oblast zaměstnanosti, pracovněprávní legislativa apod. Mezi organizace, které jsou podřízené MPSV spadá ÚP ČR, ČSSZ, SÚIP a ÚMPOD.

Úřad práce ČR (uradprace.cz)

ÚP ČR je správním úřadem s celostátní působností a je účetní jednotkou s účinností od 1. dubna 2011 zákonem č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky. Plní úkoly v oblastech zaměstnanosti, státní sociální podpory apod. Je členěn na krajské pobočky jejíž součástí jsou kontaktní pracoviště.

Středisko vzdělávací politiky UK v Praze (strediskovzdelavacipolitiky.info)

SVP je pracovištěm Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze a bylo založeno v roce 1994. Jak uvádějí na svých webových stránkách zaměřuje se na oblast řešení projektů výzkumného i aplikovaného charakteru, vytváření vlastní poznatkové základny a její předávání a zveřejňování veřejnosti. Dále na formulování základních východisek a cílů vzdělávací politiky a návrh konkrétních strategií a postupů a soustavné sledování aktivit OECD, Evropské komise a dalších významných mezinárodních organizací a využívání výsledků jejich práce v České republice. Poskytuje také databázi o nezaměstnanosti absolventů vysokých škol, která byla využita pro získání dat do bakalářské práce. V databázi lze třídit data na jednotlivé kraje, školy i fakulty.

3 Vlastní práce

Tato část práce je zaměřena na zhodnocení počtu absolventů pražských vysokých škol a také jejich nezaměstnanosti v období od roku 2006 do roku 2021. Pro účely této bakalářské práce byla zahrnuta pouze data, týkající se veřejných a soukromých VŠ na území hlavního města Prahy. Státní školy nebyly zahrnuty z důvodu, že dle § 94-95 zákona č.111/1998 Sb. o vysokých školách, jsou v kompetenci Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra ČR a nemusejí kvůli bezpečnosti státu uvádět počty studentů tudíž ani absolventů.

3.1 Vývoj počtu absolventů

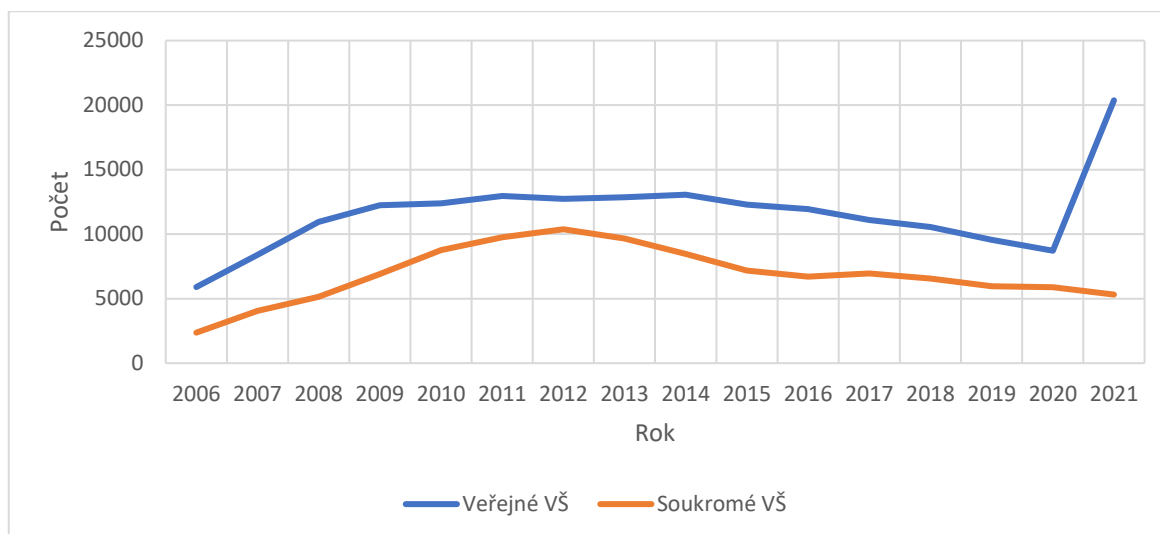
Počet absolventů vysokých škol je jedním z faktorů ovlivňujících jejich nezaměstnanost. Trh práce se změnám počtu absolventů vstupující na trh nezvládá dostatečně rychle přizpůsobovat. S růstem počtu absolventů se většinou zvyšuje též jejich nezaměstnanost.

3.1.1 Vývoj počtu absolventů dle zřizovatele

Celkem se v Praze podle MŠMT nachází aktivních 8 veřejných a 21 soukromých vysokých škol. I přes početní převahu soukromých VŠ, byl v celém sledovaném období zaznamenán vyšší počet absolventů u škol veřejných. Jedním z důvodů může být větší nabídka studních zaměření právě na veřejných VŠ. Ty nabízejí stejně jako soukromé školy ekonomické, humanitní, lékařské, pedagogické, právnické, technické a umělecké zaměření. Navíc lze na některých veřejných VŠ studovat i stavební, zemědělské či přírodovědné zaměření. Jeden z dalších faktorů, může být i fakt, že studium na soukromých VŠ není hrazeno MŠMT, ale studentem samotným. Výše školného se průměrně v ČR pohybuje od 20 000 Kč do 120 000 Kč ročně.

V následujícím grafu 4.1.1 je zobrazen vývoj počtu absolventů jednotlivých zřizovatelů. Je zde patrná převaha počtu absolventů veřejných VŠ, a to v celém sledovaném období.

Graf 4.1.1: Vývoj počtu absolventů dle zřizovatele v letech 2006–2021

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

U veřejných VŠ, byl nejnižší počet absolventů ve sledovaném období zaznamenán v roce 2006. V tomto roce úspěšně studium dokončilo 5 899 studentů. V následujících pěti letech poté počet absolventů meziročně rostl průměrně o 17%. V přepočtu se jednalo o meziroční nárůst průměrně o 1 410 absolventů, kteří v tomto období úspěšně zakončili studium. Tento nárůst byl pravděpodobně způsoben zvyšováním zájmu mladých lidí o vysokoškolské studium. V roce 2012 poté došlo k 2% poklesu počtu absolventů. V roce 2013 se počet absolventů navýšil o 1%, resp. o 117 absolventů. Celkem v tomto roce veřejnou VŠ úspěšně dokončilo 12 850 absolventů. V roce 2014 se počet absolventů navýšil a o další 2%, resp. o 200 absolventů. V letech 2015–2020 měl vývoj klesající charakter. Meziročně docházelo průměrně k poklesu o 6%. Tento pokles byl pravděpodobně způsoben snižováním zájmu mladých lidí o vysokoškolské studium, ale také demografickým vývojem. V roce 2021 poté došlo k výraznému nárůstu počtu absolventů o 134%. V tomto roce veřejnou VŠ absolvovalo 20 370 studentů, což byl i nejvyšší zaznamenaný počet absolventů ve sledovaném období (viz. příloha 1, tabulka 5). Tento výrazný nárůst byl patrně způsoben celosvětovou pandemií Covid-19, resp. následně zavedenými opatřeními. Jedním z opatření bylo zavedení distanční výuky, která mimo jiné studentům umožňovala využívání podpůrných materiálů při testech apod.

Jelikož v roce 2021 došlo k výraznému nárůstu, časová řada nevykazuje dlouhodobou tendenci vývoje a nelze provést predikci na následující období. Dlouhodobý trend však byl zaznamenán v letech 2006-2020, proto byla časová řada zkrácena a provedena predikce na základě dat z tohoto období. Časová řada byla proložena na základě hodnoty

indexu determinace $I^2 = 0,909$ a MAPE, kdy hodnota byla 4,75%, kvadratickou funkcí s následujícím tvarem:

$$\hat{y}_t = 5\,334,295 + 1\,896,757t - 114,554t^2$$

Bodová predikce pro rok 2021 byla stanovena na 6 357 čerstvých absolventů a pro rok 2022 na 4 473. Znamená to tedy, že by počet absolventů veřejných VŠ měl mít klesající charakter. Realita v roce 2021 však byla jiná, ale lze předpokládat, že by se počet absolventů měl v následujících letech snižovat.

Počet absolventů veřejných VŠ se bude pohybovat s 95% pravděpodobností rozmezí v intervalů:

$$\text{pro rok 2021: } (3\,481 < \hat{y}_{2021} < 8\,332)$$

$$\text{pro rok 2022: } (2\,236 < \hat{y}_{2022} < 6\,710)$$

V případě soukromých VŠ, byl nejnižší počet absolventů zaznamenán také v roce 2006. Studium v tomto roce úspěšně zakončilo 2 365 absolventů. Od roku 2006 do roku 2012, měla časová řada rostoucí charakter. Průměrně docházelo k meziročnímu nárůstu o 28%, v přepočtu se jedná o meziroční nárůst o 1 335 absolventů. Tento růst byl pravděpodobně způsoben, jednak nárůstem zájmu mladých lidí o vysokoškolské studium, ale také tím, že od roku 2005 do roku 2012, bylo nově zřízeno 6 soukromých VŠ na území hl. města Prahy. V roce 2012 byl ve sledovaném období zaznamenán maximální počet absolventů, kdy celkově soukromou VŠ absolvovalo 10 376 studentů. V letech 2013–2016 se počet absolventů meziročně v průměru snižoval o 10%. V roce 2017 došlo ke 4% nárůstu a v následujících letech poté docházelo opět k pokles počtu absolventů až do konce sledovaného období. Průměrně počet meziročně klesal o 6% (viz příloha 1, tabulka 5) V roce 2021 nebylo zaznamenáno žádné navýšení počtu absolventů, jako tomu bylo v případě veřejných VŠ. Celosvětová pandemie Covid-19, resp. následující zavedená opatření, tady nijak nezměnila výukové metody a neovlivnila úspěšnost studentů u státních závěrečných zkoušek.

Časová řada ve vývoji počtu absolventů soukromých VŠ v letech 2006-2021 vykazovala dlouhodobý trend. Na základě hodnoty indexu determinace $I^2 = 0,735$, byla zvolena kvadratická funkce. Při hodnocení vhodnosti zvolené funkce na základě hodnoty MAPE, která má hodnotu 14,77% došlo k závěru, že jelikož je tato hodnota vyšší než 10% není tato funkce vhodná volba pro toto období. Pro určení predikce na následující období, byla časová řada zkrácena a byla využita data od roku 2013 do roku 2021. Na základě

nejvyšší hodnoty indexu determinace $I^2 = 0,96$ a hodnoty MAPE 3,93%, byla zvolena kvadratická funkce pro proložení časové řady. Funkce má následující tvar:

$$\hat{y}_t = 11\,420,467 - 1\,146,448 t + 56,818 t^2$$

Bodová predikce byla pro rok 2021 stanovena na 5 685 absolventů a pro rok 2022 na 5 845. Znamená to tedy, že by se v následujících letech měl počet absolventů soukromých VŠ zvyšovat.

Počet absolventů soukromých VŠ se bude pohybovat s 95% pravděpodobností rozmezí v intervalech:

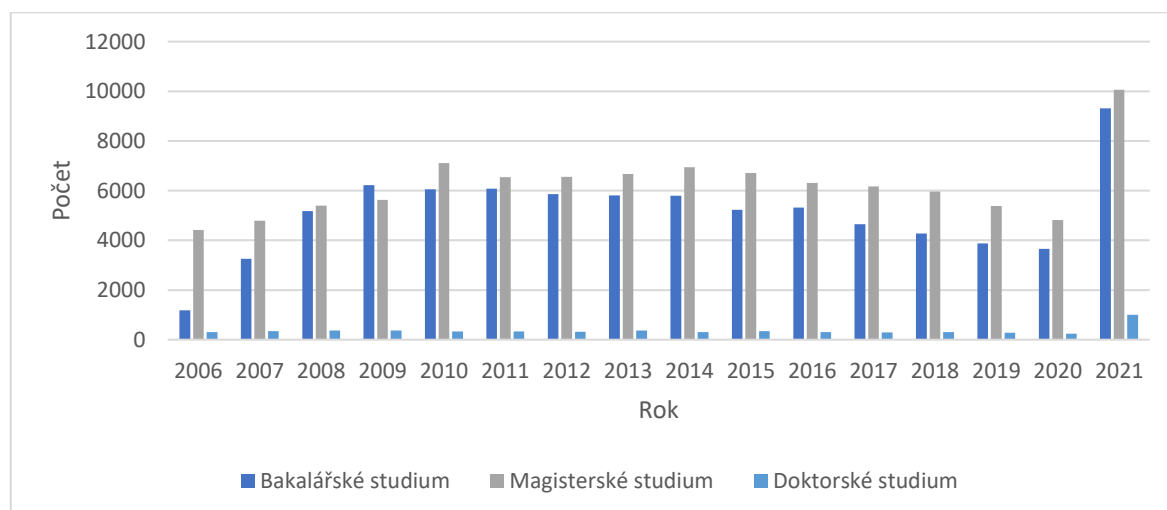
$$\text{pro rok 2021: } (4\,301 < \hat{y}_{2021} < 7\,068)$$

$$\text{pro rok 2022: } (4\,097 < \hat{y}_{2022} < 7\,592)$$

3.1.2 Vývoj počtu absolventů dle stupně studia

V následujících grafech jsou zobrazeny počty absolventů v jednotlivých stupních studia. Většina VŠ nabízí tři stupně studia, kterými jsou bakalářský, magisterský a doktorský stupeň. Některé soukromé VŠ však nenabízejí doktorský stupeň studia.

Graf 4.1.2: Vývoj počtu absolventů veřejných VŠ dle stupně studia v letech 2006-2021

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

V grafu č. 4.1.2 je znázorněn vývoj počtu absolventů veřejných VŠ v jednotlivých stupních studia. V případě tohoto zřizovatele, bylo nejméně absolventů evidováno v doktorském stupni studia. Důvodem může být to, o doktorské studium není mezi mladými lidmi takový zájem. Příčinou nižšího zájmu může být délka studia. Průměrně toto studium zakončilo 364 absolventů. Vývoj tohoto ukazatele byl velmi rozkolísaný. V letech 2006-2009, dále také v roce 2013, 2015, 2018 a 2021 měl vývoj rostoucí charakter. Nejvyšší

meziroční nárůst byl ve sledovaném období zaznamenán v roce 2021. Počet absolventů vzrostl o 304%, přepočtu se počet absolventů navýšil o 751. Celkově doktorské studium v tomto roce úspěšně dokončilo 998 studentů, což byl i nevyšší zaznamenaný počet ve sledovaném období. Tento výrazný nárůst, může být vysvětlen stejně jako u nárůstu celkového počtu absolventů veřejných VŠ, zavedenými opatřeními proti celosvětové pandemii. V letech 2010-2012, 2014, 2016-2017 a 2019-2020 počet absolventů meziročně klesal. Nejnižší počet byl zaznamenán v roce 2020, kdy úspěšně absolvovalo 247 studentů (viz příloha 2, tabulka 6).

I přesto, že vývoj časové řady byl poněkud rozkolísaný, v letech 2006-2020 vykazovala dlouhodobou tendenci vývoje. Pro predikci byl, na základě dat z tohoto období, stanoven index determinace $I^2 = 0,65$ a hodnota MAPE na 5,52%. Díky těmto hodnotám byla zvolena kvadratická funkce v následujícím tvaru:

$$\hat{y}_t = 316,264 + 10,734 t - 0,974 t^2$$

Bodová predikce pro rok 2021 byla stanovena na 239 absolventů a pro rok 2022 na 2017. Počet absolventů doktorského studia v roce 2021 byl však v realitě o vyšší, ale však na základě této predikce říci, že se počet absolventů bude v následujícím letech snižovat.

Počet absolventů doktorského studia veřejných VŠ se bude pohybovat s 95% pravděpodobností rozmezí v intervalech:

$$\text{pro rok 2021: } (175 < \hat{y}_{2021} < 302)$$

$$\text{pro rok 2022: } (145 < \hat{y}_{2022} < 289)$$

Téměř v celém sledovaném období bylo nejvíce absolventům evidováno v magisterském studiu. Počty absolventů magisterské studia, s výjimkou roku 2009, převyšovaly počty absolventů v bakalářském studiu. Nejvíce absolventů by však mělo být evidováno v nejnižším stupni studia (bakalářském), jelikož ne všichni absolventi poté pokračují v dalším studiu a počet se s růstem stupně studia snižuje. Jelikož je bakalářská práce zaměřena pouze na absolventy pražských VŠ, lze vyšší počet absolventů magisterského studia vysvětlit tím, že bakalářský titul tyto absolventi získali na jiné VŠ v jiném kraji a poté šli studovat magisterský stupeň do Prahy. Důvodem studování magisterského studia v hlavním městě může být to, že v Praze je více nabídek práce a tím tedy, mohou snížit své riziko nezaměstnanosti. Magisterský titul ve sledovaném období průměrně získalo 6 217 absolventů. Nejnižší počet absolventů v tomto studiu byl v roce

2006, kdy absolvovalo 4 419 studentů. V letech 2006-2010 měla časová řada rostoucí charakter. Průměrně docházelo k meziročnímu nárůstu o 13%. V roce 2011 se poté počet absolventů o 8% snížil. V letech 2012-2014 byl zaznamenán mírný meziroční nárůst počtu absolventů. Průměrně se zvyšoval o 2%. Mezi roky 2015-2020 docházelo opět k poklesu ve vývoji tohoto ukazatele. Průměrně se počet absolventů magisterského studia snižoval o 6%, v přepočtu se počet průměrně meziročně snižoval o 355 absolventů. V posledním roce sledovaného období došlo k meziročnímu nárůstu o 109%. Celkem v tomto roce absolvovalo 10 057 studentů (viz příloha 2, tabulka 6).

Vývoj tohoto ukazatele v letech 2006-2021 nevykazoval dlouhodobou tendenci, a proto pro výpočet predikce byla časová řada zkrácena o rok 2021. Pro predikci byl, na základě dat z období 2006-2020, stanoven index determinace $I^2 = 0,907$ a hodnota MAPE na 2,58%. Díky těmto hodnotám byla zvolena kvadratická funkce s následujícím tvarem:

$$\hat{y}_t = 3\,595,323 + 771,974 t - 46,094t^2$$

Bodová predikce počtu absolventů magisterského studia veřejných VŠ pro rok 2021 byla stanovena na 4 147 absolventů a na rok 2022 na 3 398. Na základě těchto získaných predikcí lze říci, že počet absolventů v následujícím období by měl mít klesající charakter. V roce 2021 však skutečná hodnota byla výrazně vyšší.

Počet absolventů bakalářského studia veřejných VŠ se bude pohybovat s 95% pravděpodobností rozmezí v intervalech:

$$\text{pro rok 2021: } (3\,335 < \hat{y}_{2021} < 4\,959)$$

$$\text{pro rok 2022: } (2\,478 < \hat{y}_{2022} < 4\,317)$$

Bakalářský titul ve sledovaném období průměrně získalo 5 110 absolventů. Nejnižší počet absolventů byl zaznamenán v roce 2006, kdy studium úspěšně dokončilo 1 178 absolventů. Od roku 2006 do roku 2009 počet absolventů průměrně rostl meziročně o 74%. nepatrné růsty byly také v roce 2011, 2014 a 2016. Velký nárůst nastal v roce 2021, kdy se počet absolventů meziročně zvýšil o 155%. Celkem v tomto roce úspěšně absolvovalo 9 316 studentů. V zbylých letech docházelo k meziročním poklesům počtu absolventů bakalářského studia. K nejvyššímu meziročnímu poklesu o 13% došlo v roce 2017 (viz příloha 2, tabulka 6).

Časová řada ve vývoji počtu absolventů bakalářského studia na veřejných VŠ v letech 2006-2021 nevykazovala dlouhodobý trend. Proto časová řada pro učení predikce

byla zkrácena pouze na období 2009-2020, kdy byl vykazován dlouhodobý trend vývoje tohoto ukazatele. Na základě hodnoty indexu determinace $I^2 = 0,979$ a MAPE 4,97 %, byla zvolena kvadratická funkce, která má tvar:

$$\hat{y}_t = 6\,150,409 + 36,404 t - 21,247 t^2$$

Bodová predikce pro rok 2021 byla stanovena na 3 033 absolventů a na rok 2022 na 2 496. Na základě těchto získaných predikcí lze říci, že počet absolventů v následujícím období by měl mít klesající charakter. V roce 2021 však skutečná hodnota byla výrazně vyšší.

Počet absolventů bakalářského studia veřejných VŠ se bude pohybovat s 95% pravděpodobností rozmezí v intervalech:

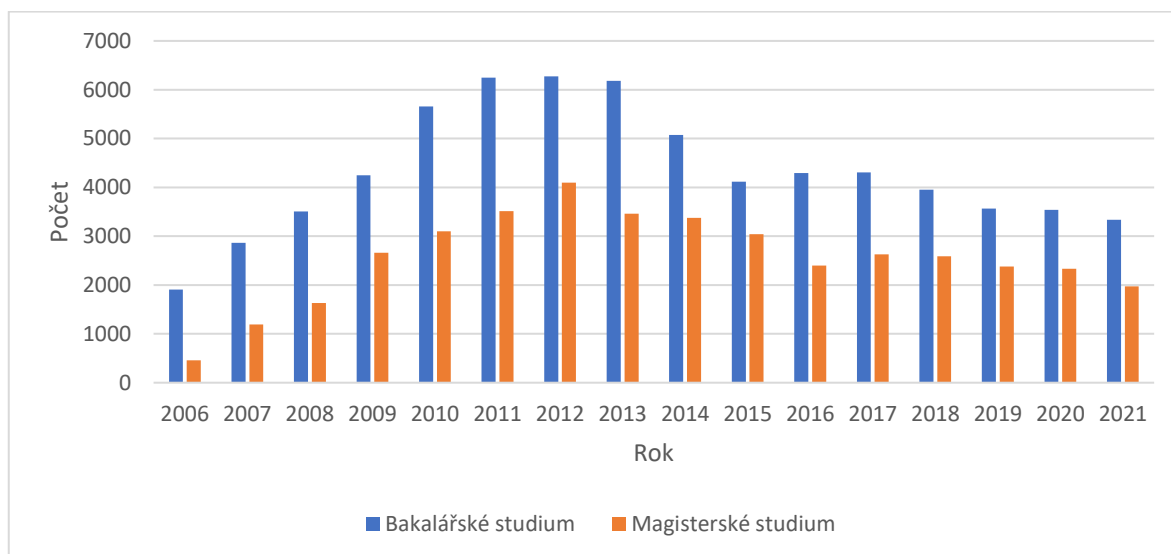
$$\text{pro rok 2021: } (2\,565 < \hat{y}_{2021} < 3\,501)$$

$$\text{pro rok 2022: } (1\,937 < \hat{y}_{2022} < 3\,054)$$

V grafu č. 4.1.3 je zobrazen vývoj počtu absolventů soukromých VŠ v bakalářském a magisterském stupni studia. Počty absolventů doktorského studia nejsou v grafu zobrazeny, protože byly ve sledovaném období velmi nízké a nebyly vykazovány v celém období. Absolventi nebyli vykazováni v letech 2006-2008. Důvodem nízkého počtu absolventů, jak již bylo zmíněno v na začátku kapitoly 4.1.2, je fakt, že některé soukromé VŠ nenabízejí možnost doktorského studia a také je zřejmé, že zájem o tento stupeň studia není příliš velký. Vývoj tohoto ukazatele byl velmi rozkolísaný. V roce 2009 doktorské studium na soukromých VŠ úspěšně absolvoval pouze 1 student. V následujícím roce se počet zvýšil na 8 absolventů. V roce 2011 došlo k poklesu počtu absolventů. V letech 2012-2014 docházelo k nárůstu. V letech 2015-2016 a 2019-2020 počet absolventů měl klesající charakter. Ve zbylých letech, tedy 2017-2018 a 2021 se počet absolventů zvyšoval. Nejvyšší počet byl zaznamenán v roce 2018, kdy doktorské studium absolvovalo 19 studentů (viz příloha 2, tabulka 7).

Vzhledem k velkým výkyvům časová řada, nedisponuje dlouhodobým trendem a nebylo možné na základě dat určit budoucí vývoj tohoto ukazatele.

Graf 4.1.3: Vývoj počtu absolventů soukromých VŠ dle typu studia v letech 2006-2021

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Nejvyšší počet absolventů byl v celém sledovaném období evidován v bakalářském stupni studia. Průměrně v tomto studiu absolvovalo 4 318 studentů. Nejnižší počet absolventů byl v roce 2006, v tomto roce jich 1 907 úspěšně získalo bakalářský titul. Počet absolventů od tohoto roku až do roku 2012 měl rostoucí charakter. Meziročně se počet navýšoval v průměru o 22%, v přepočtu se jednalo o průměrné zvýšení o 728 absolventů. V roce 2012 byl ve sledovaném období zaznamenán nejvyšší počet studentů kteří úspěšně zakončili bakalářské studium na soukromých VŠ. Celkem v tomto roce absolvovalo 6 276 studentů. Mezi roky 2013–2015 počet absolventů meziročně v průměru klesal o 13%. V tomto období průměrně počet absolventů klesl v přepočtu o 720 absolventů. V následujících dvou letech počet absolventů mírně rostl. V roce 2016 počet meziročně vzrostl o 4%, resp. o 178 absolventů. V následujícím roce po se počet absolventů navýšil o 17 absolventů. V posledních čtyřech letech sledovaného období počet absolventů meziročně klesal v průměru o 6%. V přepočtu se počet meziročně snižoval o 243 studentů, kteří dokončili bakalářské studium (viz příloha 2, tabulka 7).

Časová řada tohoto ukazatele nevykazovala dlouhodobou tendenci vývoje. Predikce na následující rok, byla odhadnuta na základě průměrného koeficientu růstu z období 2018–2021. Podle odhadu by v roce 2022 měl počet absolventů snížit na 3 130 absolventů (viz příloha 2, tabulka 8).

Počtu absolventů magisterského studia měl téměř obdobný vývoj, jako byl zaznamenán u absolventů bakalářského stupně studia. Nejnižší počet byl ve sledovaném období evidován v roce 2006, kdy magisterský titul získalo 458 studentů. Stejně jako u

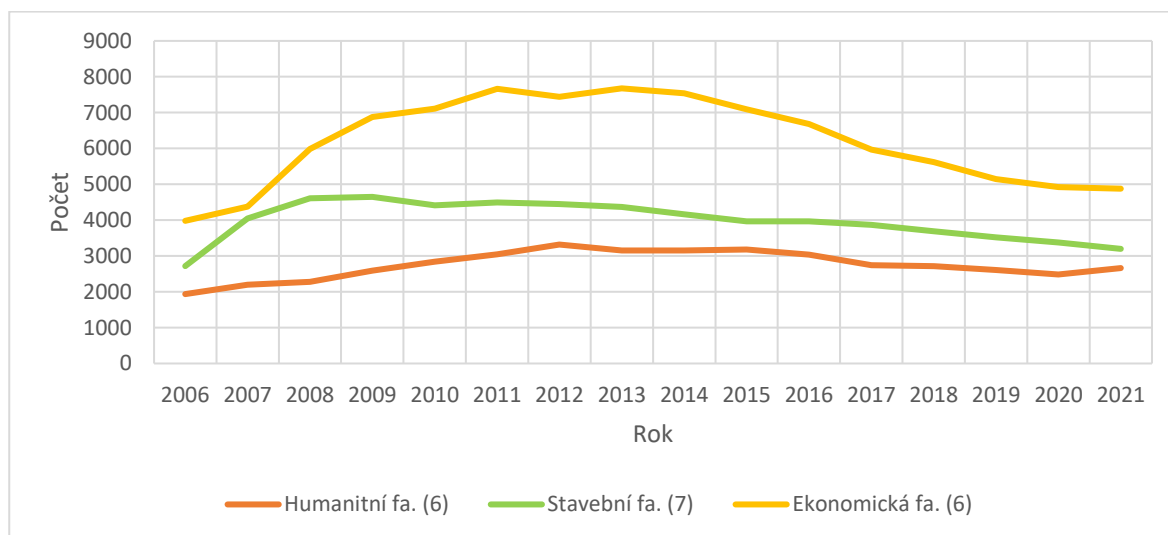
bakalářského stupně studia, počet absolventů v letech 2006-2012 měl rostoucí charakter. Průměrně docházelo meziročně k 44% nárůstu. Nejvyšší počet byl zaznamenán v roce 2012, kdy magisterské studium absolvovalo 4 096 studentů. V letech 2013-2016 měla časová řada klesající charakter. Počet absolventů se průměrně meziročně snižoval o 13%. V přepočtu docházelo k průměrnému snižování o 425 absolventů. V roce 2017 se počet studentů, kteří získali magisterský titul navýšil o 10%, resp. o 230 absolventů. V posledních čtyřech letech docházelo průměrně k meziročnímu poklesu o 7% (viz příloha 2, tabulka 7).

Jelikož, stejně jako u bakalářského stupně studia časová řada nevykazovala dlouhodobou tendenci vývoje, byla predikce provedena na základě koeficientu růstu z období 2018-2021. Odhad pro rok 2022, byl stanoven na 1 833 absolventů. Na základě této získané hodnoty lze přepokládat, že v následujícím roce dojde ke snížení počtu absolventů v magisterském stupni studia (viz příloha 2, tabulka 8).

3.1.3 Vývoj počtu absolventů dle typu fakulty

Jak již bylo zmíněno v kapitole č. 4.1.1, veřejné VŠ nabízejí více možností zaměření, které lze studovat. Nejvyšší zastoupení mají fakulty se stavebním zaměřením. Následují fakulty s ekonomickým a humanitním zaměřením. Vývoj absolventů z těchto fakult je znázorněn v následujícím grafu č. 4.1.4..

Graf 4.1.4: Vývoj počtu absolventů veřejných VŠ tří fakult s nejvyšším počtem v letech 2006-2021

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Největší zájem a úspěšnost absolventů byl zaznamenán u fakult s ekonomickým zaměřením. Průměrně na těchto fakultách absolvovalo 6 185 studentů. Nejnižší počet byl evidován v roce 2006, kdy studium úspěšně zakončilo celkem 3 980 studentů. Od roku 2006

do roku 2011 počet absolventů na ekonomických fakultách měl rostoucí charakter. Meziročně jejich počet průměrně rostl o 14%. V následujícím roce počet absolventů klesl o 3%. V roce 2013 došlo opět k nárůstu počtu absolventů a to o 3%. V tomto roce byl také zaznamenán nejvyšší dosažený počet absolventů ve sledovaném období. Celkem v tomto roce na ekonomických fakultách v Praze absolvovalo 7 676 studentů. Ve zbylém období měla časová řada klesající charakter. Průměrně meziročně docházelo k poklesu počtu absolventů o 6% (viz příloha 3, tabulka 11).

Časová řada disponovala dlouhodobým trendem. Na základě nejvyšší hodnoty indexu determinace $I^2 = 0,858$ a hodnoty MAPE 6,86 %, byla zvolena kvadratická funkce, která má tvar:

$$\hat{y}_t = 3\,362,718 + 978,331 t - 58,757 t^2$$

Bodová predikce pro rok 2022 byla stanovena na 3 014 absolventů a na rok 2023 na 1935. Na základě těchto získaných predikcí lze říci, že počet absolventů v následujícím období by měl mít klesající charakter.

Počet absolventů ekonomických fakult veřejných VŠ se bude pohybovat s 95% pravděpodobností rozmezí v intervalech:

$$\text{pro rok 2022: } (1\,584 < \hat{y}_{2022} < 4\,443)$$

$$\text{pro rok 2023: } (338 < \hat{y}_{2023} < 3\,533)$$

Dalšími fakultami s nejvyšším počtem absolventů v celém sledovaném období, jsou fakulty se stavebním zaměřením. Nejnižší počet absolventů na těchto fakultách byl zaznamenán v roce 2006, kdy studium úspěšně dokončilo 2 717 studentů. Od roku 2006 do roku 2009 se počet absolventů meziročně zvyšoval v průměru o 20%. V roce 2007 došlo k největšímu meziročnímu nárůstu o 49%. V přepočtu v tomto roce přibylo 1 332 absolventů. Nejvyšší počet absolventů ekonomických fakult byl evidován v roce 2009. Celkem v tomto roce studium zakončilo 4 648 studentů. V roce 2010 došlo k 5% meziročnímu poklesu. Následoval mírný nárůst o 2% a poté v letech 2012-2021 počet absolventů měl opět klesající charakter. Průměrně se počet meziročně snižoval o 3%. V přepočtu docházelo průměrně k poklesu o 129 absolventů (viz příloha 3, tabulka 10)

Časová řada ve vývoji počtu absolventů stavebních fakult na veřejných VŠ v letech 2006-2021 vykazovala dlouhodobý trend. Na základě hodnoty indexu determinace $I^2 = 0,632$ a hodnoty MAPE 6,39%, byla zvolena kvadratická funkce, která má následující tvar:

$$\hat{y}_t = 3\,339,429 + 290,852 t - 19,717 t^2$$

Bodová predikce pro rok 2022 byla stanovena na 2 586 absolventů a na rok 2023 na 2 186. Na základě těchto získaných predikcí lze říci, že počet absolventů v následujícím období by měl mít klesající charakter.

Počet absolventů stavebních fakult veřejných VŠ se bude pohybovat s 95% pravděpodobností rozmezí v intervalech:

$$\text{pro rok 2022: } (1\,564 < \hat{y}_{2022} < 3\,607)$$

$$\text{pro rok 2023: } (1\,045 < \hat{y}_{2023} < 3\,328)$$

Na třetím místě u veřejných VŠ s nejvyšším vykazovaným počtem absolventů se umístily fakulty s humanitním zaměřením. Průměrně na těchto fakultách vysokoškolský titul získalo 2 746 absolventů. stejně jako u výše uvedených fakult, byl nejnižší počet absolventů zaznamenán v roce 2006. V tomto roce na humanitních fakultách absolvovalo celkem 1 936 studentů. Od tohoto roku do roku 2012 měla časová řada rostoucí charakter. Průměrně se počet absolventů v tomto období meziročně zvyšoval o 9%. Nejvyšší počet absolventů byl evidován v roce 2012, kdy studium zakončilo 3 318 studentů. V roce 2013 a 2014 došlo k meziročnímu poklesu počtu absolventů. V roce 2015 se počet opět meziročně navýšil a to o 1%. V přepočtu se jednalo o 30 studentů, kteří úspěšně dokončili studium na těchto fakultách. V období 2016-2020 počet absolventů měl klesající charakter. Průměrně počet meziročně klesal o 5%. V přepočtu se počet snižoval průměrně o 139 absolventů. V posledním roce sledovaného období došlo k meziročnímu 7% nárůstu počtu absolventů. Celkem v tomto roce na humanitních fakultách absolvovalo 2 660 studentů (viz příloha 3, tabulka 9).

Časová řada ve vývoji počtu absolventů humanitních fakult na veřejných VŠ v letech 2006-2021 vykazovala dlouhodobý trend. Na základě hodnoty indexu determinace $I^2 = 0,851$ a hodnoty MAPE 3,96%, byla zvolena kvadratická funkce, která má následující tvar:

$$\hat{y}_t = 1\,631 + 322,57 t - 17,395 t^2$$

Bodová predikce pro rok 2022 byla stanovena na 2 088 absolventů a na rok 2023 na 1 801. Na základě těchto získaných predikcí lze říci, že počet absolventů v následujícím období by měl mít klesající charakter.

Počet absolventů stavebních fakult veřejných VŠ se bude pohybovat s 95% pravděpodobností rozmezí v intervalech:

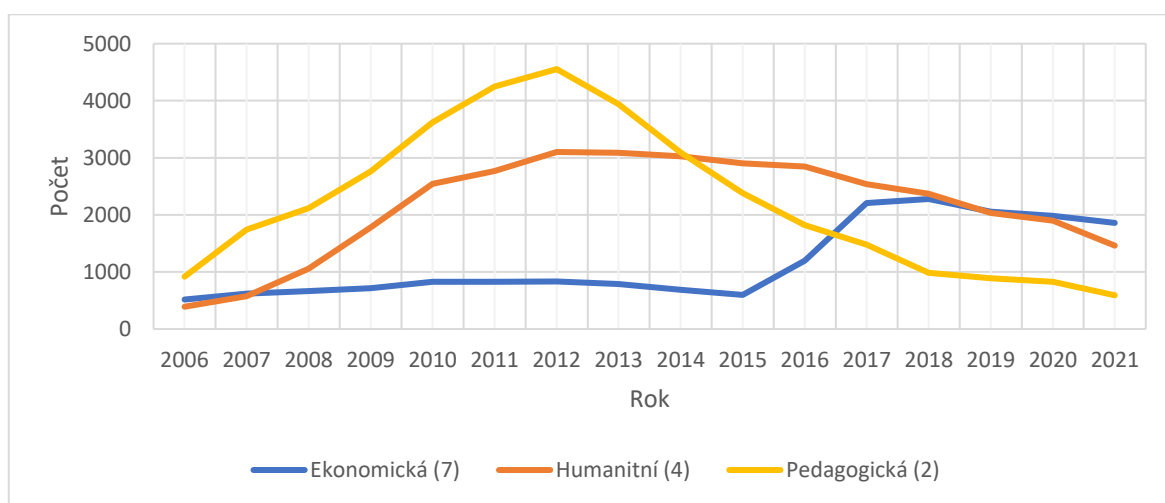
$$\text{pro rok 2022: } (1\,625 < \hat{y}_{2022} < 2\,550)$$

$$\text{pro rok 2023: } (1\,284 < \hat{y}_{2023} < 2\,318)$$

Naopak fakulty, které vykazovali nejnižší počty absolventů jsou například s uměleckým či právnickým zaměřením. Vývoj počtu absolventů těchto i zbylých fakult je zaznamenán v příloze č. 3.

V následujícím grafu č. 4.1.5 jsou zaznamenány tři fakulty soukromých VŠ, které ve sledovaném období vykazovaly nejvyšší počty absolventů. Jsou mezi nimi fakulty s ekonomickým, humanitním a pedagogickým zaměřením. Vývoj počtu absolventů zbylých fakult je uveden v příloze v příloze č. 4. Tyto fakulty byly mimo jiné zakládány až v pozdějších letech sledovaného období

Graf 4.1.5: Vývoj počtu absolventů soukromých VŠ tří fakult s nejvyšším počtem v letech 2006-2021

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Z výše vybraných fakult, byl v roce 2006 nejvyšší počet absolventů zaznamenán u fakult s pedagogickým zaměřením. Celkem v roce 2006 na pedagogických fakultách absolvovalo 920 studentů. Poté do roku 2012 se počet absolventů průměrně meziročně zvyšoval o 31%. V roce 2012 byl zaznamenán také nejvyšší počet studentů, kteří úspěšně zakončili studium. V toto roce úspěšně studium zakončilo 4 554 absolventů. Do konce sledovaného období poté měla časová řada klesající charakter. Průměrně se počet absolventů pedagogických fakult meziročně snižoval o 20%. V roce 2021 byl zaznamenán nejnižší počet absolventů evidovaných ve sledovaném období. V toto roce akademický titul na těchto fakultách získalo 591 absolventů (viz příloha 4, tabulka 13).

I přesto, že časová řada v období 2006-2021 vykazuje dlouhodobý trend a na základě nejvyšší hodnoty indexu determinace $I^2 = 0,734$ byla zvolena kvadratická funkce. Při posuzování vhodnosti modelu za pomoci výpočtu MAPE, kdy hodnota byla vypočítána na 38,62%, bylo zhodnoceno, že pro toto období tato funkce není vhodné použít. Toto posouzení také potvrdila predikce na následující období, která by měla být v záporných

hodnotách což u tohoto ukazatele není možné. Proto pro odhad budoucího vývoje byla časová řada zkrácena na období 2013-2021. Na základě nejvyššího indexu determinace $I^2 = 0,996$ a hodnoty MAPE 6,3%, byla zvolena kvadratická funkce s následujícím tvarem:

$$\hat{y}_t = 4\,791,357 - 951,755 t + 55,126 t^2$$

Bodová predikce pro rok 2022 byla stanovena na 786 absolventů a na rok 2023 na 992. Na základě těchto získaných predikcí lze říci, že počet absolventů v následujícím období by měl mít rostoucí charakter.

Počet absolventů pedagogických fakult soukromých VŠ se bude pohybovat s 95% pravděpodobností rozmezí v intervalech:

$$\text{pro rok 2022: } (442 < \hat{y}_{2022} < 1\,130)$$

$$\text{pro rok 2023: } (541 < \hat{y}_{2023} < 1\,443)$$

Druhý nejvyšší počet absolventů v roce 2006 byl zaznamenán u fakult s ekonomickým zaměřením. V tomto roce na ekonomických fakultách absolvovalo 517 studentů. V následujících letech až do roku 2012 počet těchto absolventů mírně rostl. Průměrně meziročně docházelo k nárůstu o 8%. Mezi lety 2013-2015 se poté počet meziročně snižoval o 10%. V roce 2016 ekonomické fakulty zaznamenaly velký meziroční nárůst počtu absolventů a to o 101%. V přepočtu se počet navýšil o 601 absolventů. V následujícím roce došlo také k velkému nárůstu o 84%. V absolutním vyjádření se počet meziročně zvýšil o 1 007 absolventů. Nejvyšší počet absolventů s ekonomickým zaměřením byl zaznamenán v roce 2017, kdy absolvovalo celkem 2 278. Tyto nárůsty byly pravděpodobně způsobeny zvýšením zájmu o toto zaměření. Ten však v poslední třech letech sledovaného období klesal. Průměrně docházelo meziročně k poklesu o 7%. V roce 2021 akademický titul s ekonomickým zaměřením získalo 1 861 studentů, čímž v převýšili počet absolventů z ostatních fakult v tomto roce (viz příloha 4, tabulka 13).

Vhledem k velkému nárůstu v letech 2016-2017, časová řada nevykazuje dlouhodobou tendenci vývoje. Predikce proto u tohoto ukazatele byla stanovena na základě koeficientů růstu z období 2019-2021. Podle vypočítaného odhadu, by v roce 2022 mělo na ekonomických fakultách absolvovat 1 740 studentů. Počet by se tedy měl v následujícím období snížit (viz příloha 4, tabulka 15).

Nejméně absolventů v roce 2006 z výše znázorněných fakult, bylo evidováno s humanitním zaměřením. V tomto roce byl také zaznamenán nejnižší počet absolventů

tohoto ukazatele, kdy celkem absolvovalo 391 studentů. Počet těchto absolventů měl až do roku 2012 rostoucí charakter. Průměrně se počet meziročně zvyšoval o 41%. Je zde tedy patrný zvyšování zájmu o toto zaměření v tomto období. V roce 2012 byl zaznamenán nejvyšší počet absolventů. V tomto roce absolvovalo 3 102 studentů. Od roku 2013 do konce sledovaného období se počet absolventů s tímto zaměřením, průměrně meziročně snižoval o 8% (viz příloha 4, tabulka 13).

I přesto, že časová řada v období 2006-2021 vykazuje dlouhodobou tendenci vývoje, hodnota MAPE byla vypočítána vyšší jak 10% a proto nebylo vhodné zvolenou funkci pro toto období použít. Časová řada proto byla zkrácena a pro odhad budoucího vývoje byla využita data z období 2013-2021. Na základě nejvyšší hodnoty indexu determinace $I^2 = 0,992$ a hodnoty MAPE 1,66 %, bylo možné zvolit kvadratickou funkci s následujícím tvarem:

$$\hat{y}_t = 3\,133,548 - 17,308 t - 18,446 t^2$$

Bodová predikce pro rok 2022 byla stanovena na 1 116 absolventů a na rok 2023 na 711. Na základě těchto získaných predikcí lze říci, že počet absolventů v následujícím období by měl mít klesající charakter.

Počet absolventů humanitních fakult soukromých VŠ se bude pohybovat s 95% pravděpodobností v rozmezí intervalů:

$$\text{pro rok 2022: } (880 < \hat{y}_{2022} < 1\,352)$$

$$\text{pro rok 2023: } (402 < \hat{y}_{2023} < 1\,021)$$

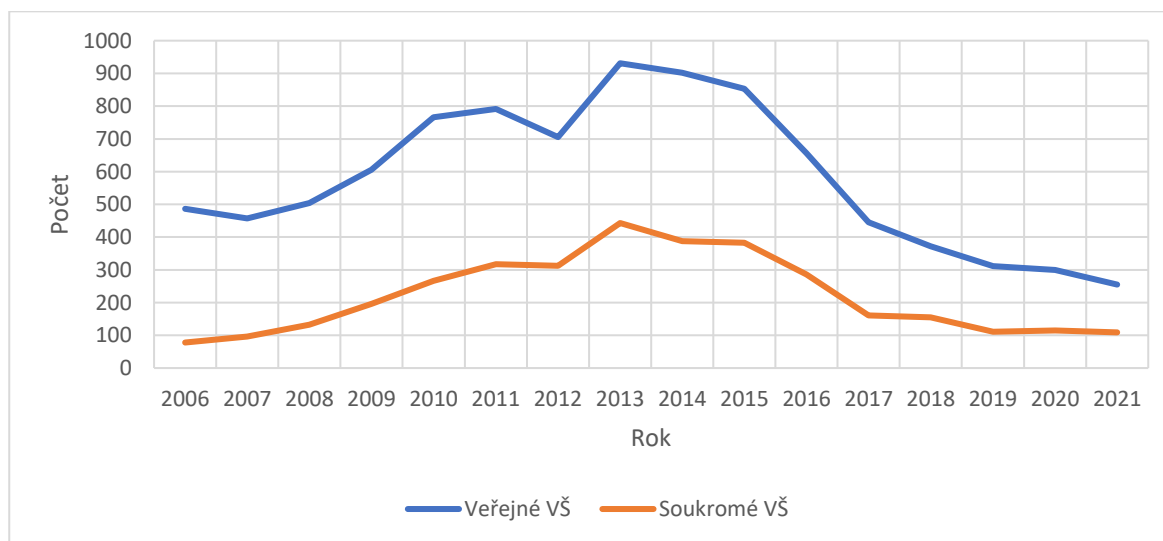
3.2 Vývoj nezaměstnanosti absolventů

Jak již bylo uvedeno v kapitole 4.1 trh práce se čerstvým absolventům nedokáže dostatečně rychle přizpůsobovat. Nejvyšší míra nezaměstnanosti absolventů z pravidla bývá v prvním roce po ukončení studia. V této době jsou evidováni na úřadech práce a hledají si svá budoucí zaměstnání. Praha, podle ČSÚ, disponuje nejvyšším počtem nabízených pracovních míst.

3.2.1 Vývoj nezaměstnanosti absolventů dle zřizovatele

Jak je z grafu č. 4.2.1 patrné vyšší počet nezaměstnaných absolventů vykazují veřejné VŠ. Je nutné však podotknout, že ve sledovaném období vykazovali i vyšší počet absolventů, na čemž je právě jejich nezaměstnanost závislá. Mimo to také závisí na množství nabízených pracovních míst.

Graf 4.2.1: Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů dle zřizovatele v letech 2006-2021

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování

Jak již bylo zmíněno u absolventů veřejných VŠ byla zaznamenána vyšší nezaměstnanost než u absolventů ze soukromých VŠ. V roce 2006 bylo evidováno 486 nezaměstnaných absolventů. V roce 2007 došlo ke 4% meziročnímu poklesu, kdy s počet snížil o 29 nezaměstnaných absolventů. Mezi roky 2008-2011, se stejně jako počet absolventů veřejných VŠ, zvyšovala i jejich nezaměstnanost. V průměru se počet nezaměstnaných meziročně zvyšoval o 15%. V roce 2012 došlo k výraznému poklesu počtu nezaměstnaných absolventů veřejných VŠ o 11%. V tomto roce nenalezlo své uplatnění na trhu práce 705 absolventů. Po tomto snížení došlo v následujícím roce k 32% nárůstu počtu nezaměstnaných absolventů. V tomto roce se neuplatnilo 931 absolventů. Zároveň se jedná

o nejvyšší zaznamenaný počet nezaměstnaných absolventů veřejných VŠ ve sledovaném období. Od roku 2014 do roku 2021 se počet absolventů, kteří se neuplatnili na trhu práce meziročně snižovalo v průměru o 15% (viz příloha 5, tabulka 16).

Predikce tohoto ukazatele byla určena na základě průměrného koeficientu růstu z období 2014-2021. Odhad byl stanoven pro rok 2022 na 217 nezaměstnaných absolventů. Na základě této predikce, lze předpokládat snížení počtu absolventů v následujícím období (viz příloha 5, tabulka 17).

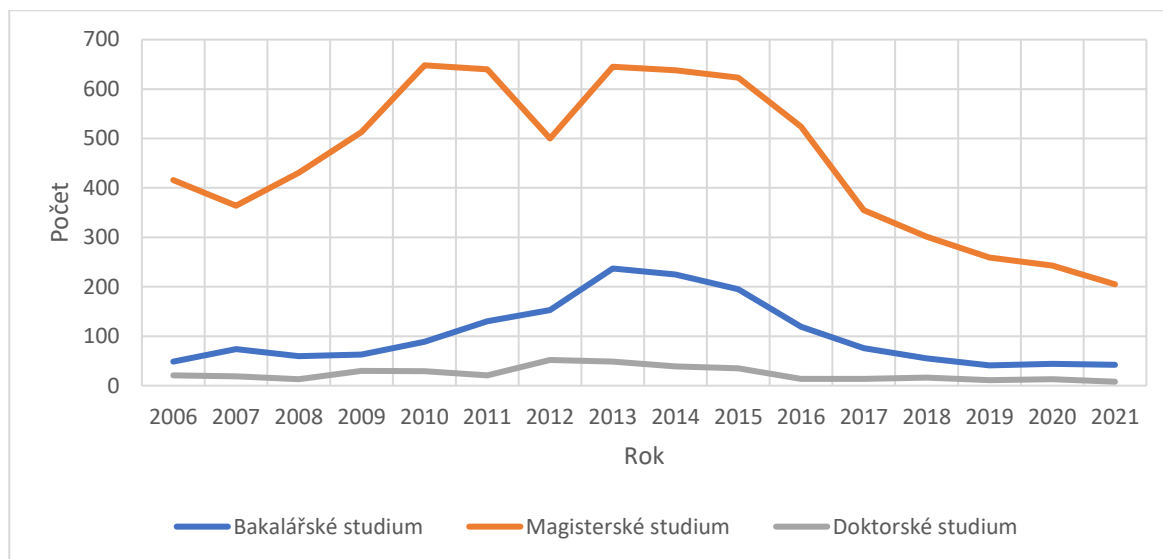
Nejnižší počet nezaměstnaných absolventů soukromých VŠ, byl ve sledovaném období zaznamenán v roce 2006. V toto roce své uplatnění nenalezlo pouze 78 absolventů. V následujících pěti letech se jejich počet však zvyšoval. Průměrně se počet nezaměstnaných absolventů meziročně zvyšoval o 32%, resp. o 48 absolventů. V roce 2012 stejně jako u absolventů veřejných VŠ, došlo k meziročnímu poklesu a to o 2%. Tyto poklesy byly pravděpodobně důsledkem, nejen snížení počtu absolventů v případě veřejných VŠ, ale také tím, že se v tomto roce české ekonomice dařilo. V následujícím roce se však situace obrací a dochází opět nárůstu počtu nezaměstnaných absolventů. V roce 2013 po 42% meziročním nárůstu zaznamenan i nejvyšší počet nezaměstnaných absolventů soukromých VŠ ve sledovaném období a své uplatnění nenalézá 443 absolventů. Po tomto velkém nárůstu se situace v letech 2014-2019 opět zlepšuje a dochází k poklesu. Průměrně docházelo k meziročně k poklesu o 21%. Nejvyšší pokles nastal v roce 2017, kdy se počet nezaměstnaných absolventů snížil o 44%. V přepočtu se jednalo o 125 absolventů. V roce 2020 byl zaznamenan 4% nárůst a v roce 2021 poté 5% pokles počtu nezaměstnaných absolventů (viz příloha 5, tabulka 16).

Predikce tohoto ukazatele byla stejně jako u nezaměstnaných absolventů veřejných VŠ, určena na základě průměrného koeficientu růstu z období 2014-2021. Odhad byl stanoven pro rok 2022 na 91 nezaměstnaných absolventů. Na základě této predikce, lze také předpokládat snížení počtu absolventů, resp. zvyšování jejich uplatňování na trhu práce v následujícím období (viz příloha 5, tabulka 17).

3.2.2 Vývoj nezaměstnanosti absolventů dle stupně studia

V grafu č. 4.2.2 je znázorněn vývoj počtu nezaměstnaných absolventů veřejných VŠ v jednotlivých stupních studia. Při porovnávání těchto ukazatelů je nutné podotknout, počet nezaměstnaných absolventů je závislý na samotném počtu evidovaných absolventů v jednotlivých stupních studia.

Graf 4.2.2: Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů veřejných VŠ dle stupně studia v letech 2006-2021

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování

Nejnižší počet nezaměstnaných absolventů veřejných VŠ byl evidován po celou dobu sledovaného období u absolventů doktorského stupně studia. Jedním z důvodů je samotný počet absolventů, který byl také nejnižší. Dalším důvodem může být i to, že po dokončení studia naleznou své uplatnění právě na vystudované škole jako vyučující. Vývoj tohoto ukazatele byl velmi rozkolísaný. Nejnižší počet nezaměstnaných absolventů doktorského studia byl zaznamenán v roce 2021, kdy své uplatnění nenalezlo pouze 8 absolventů. Naopak nejvyšší počet byl zaznamenán v roce 2012, kdy po se na trhu práce neuplatnilo 52 absolventů.

Vzhledem k výkyvům ve vývoji tohoto ukazatele, jak již bylo zmíněno, nebylo možné provést predikci následujícího období (viz příloha 6, tabulka 18).

Velmi dobře si v uplatňování vedli absolventi z bakalářského studia. V roce 2006 bylo evidováno pouze 49 absolventů, kteří se neuplatnili na trhu práce. Tento počet se v následujícím roce navýšil o 51%, resp. na 74 nezaměstnaných absolventů. V roce 2008 došlo k meziročnímu poklesu o 19%. V letech 2009-2013 se počet nezaměstnaných absolventů průměrně meziročně zvyšoval o 32%. V přepočtu se počet navyšoval o 35

absolventů bez úspěšného uplatnění. V roce 2013 byl zaznamenán nejvyšší počet, jednalo se o 237, nezaměstnaných absolventů s bakalářským vzděláním. V letech 2014-2019 se opět absolventů dařilo uplatňovat na trhu práce je počet nezaměstnaných absolventů se průměrně snižoval o 25%. V roce 2020 došlo opět k mírnému 7% nárůstu a poté v roce 2021 k 5% poklesu počtu nezaměstnaných absolventů bakalářského studia (viz příloha 6, tabulka 18).

Odhad budoucího vývoje tohoto ukazatele, byl stanoven na základě průměrného koeficientu růstu za období 2014-2021. Odhad počtu nezaměstnaných absolventů na rok 2022 byl stanoven na 34 absolventů. Znamená to tedy, že by se počet v následujícím období měl snížit (viz příloha 6, tabulka 19).

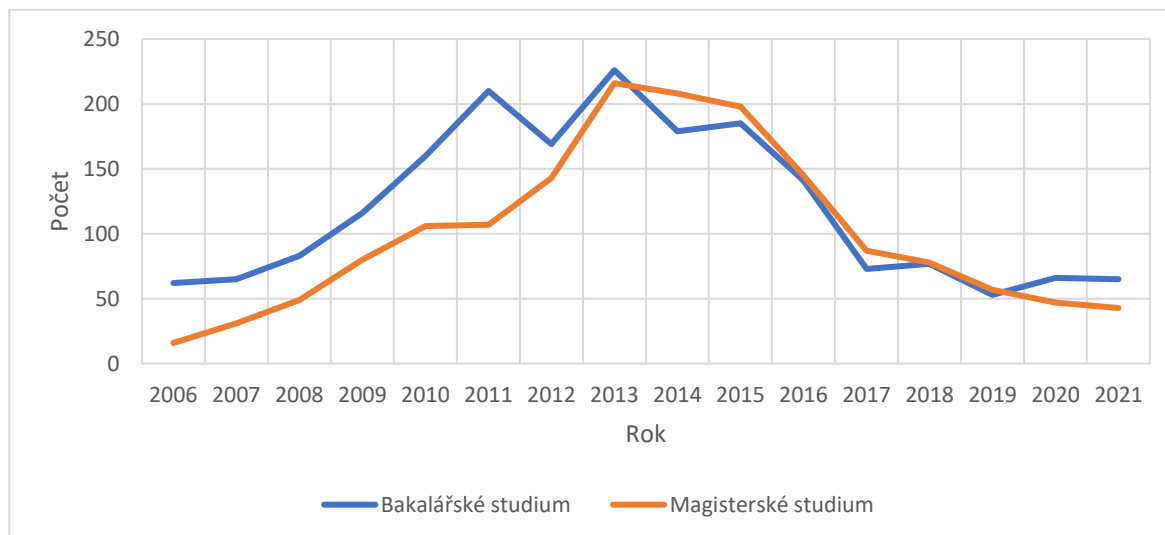
Nejvíce nezaměstnaných absolventů bylo zaznamenáno v celé sledovaném období v magisterském stupni studia. Jejich vývoj téměř v celém období kopíroval vývoj celkový počet nezaměstnaných absolventů veřejných VŠ. Jedním z důvodů tohoto výrazného rozdílu oproti výše zmíněných stupňů studia, může být to, že absolventi s magisterským titulem hledají vyšší a lépe placené pozice, které však mohou vyžadovat již předešle zkušenosti z daného oboru. Nejvyšší počet nezaměstnaných absolventů byl ve sledovaném období zaznamenán v roce 2013, kdy do zaměstnání nenastoupilo 645 čerstvých absolventů. Od následujícího roku docházelo ve vývoji k poklesu. Průměrně v tomto období docházelo k poklesu o 13 %. Nejnižší počet byl zaznamenán v roce 2021, kdy nebylo zaměstnáno 205 absolventů (viz příloha 6, tabulka 18).

Predikce tohoto ukazatele byla provedena na základě průměrného koeficientu růstu za období 2014-2021. Odhad počtu nezaměstnaných absolventů na rok 2022 byl stanoven na 178 absolventů. Znamená to tedy, že by se počet v následujícím období měl snížit (viz příloha 6, tabulka 19).

Přesto, že při zkoumání ukazatele počtu absolventů v jednotlivých stupních studia, v roce 2021 docházelo k výrazným nárůstům, dalo se přepokládat i zvyšování jejich nezaměstnanosti. Podle získaných dat k tomu však nedocházelo ani u jednoho stupně studia. Počet nezaměstnaných absolventů klesal a lze tedy říci, že se jim dařilo nalézat svá uplatnění na trhu práce.

V následujícím grafu č. 4.2.3, jsou znázorněny vývoje počtu nezaměstnaných absolventů bakalářského a magisterského stupně studia soukromých VŠ. Nezaměstnaní absolventi doktorského studia nejsou v grafu zaznamenány z důvodu vykazování nulových nebo velmi nízkých hodnot (viz příloha 6, tabulka 20). Zároveň také nebylo možné na základě těchto dat určit odhad budoucího vývoje tohoto ukazatele.

Graf 4.2.3: Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů soukromých VŠ dle stupně studia v letech 2006-2021

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování

V roce 2006 byl zaznamenán vyšší počet nezaměstnaných absolventů bakalářského stupně studia. V toto roce uplatnění na trhu práce nenalezlo 62 absolventů. V letech 2006-2011 se jejich počet průměrně meziročně zvyšoval o 28%. Počet nezaměstnaných absolventů se také zvyšoval v letech 2013, 2015, 2018 a 2020. Nejvyšší počet nezaměstnaných absolventů byl zaznamenán v roce 2013. V toto roce se na trhu práce neuplatnilo 226 absolventů s bakalářským studiem. V letech 2012, 2014, 2016-2017, 2019 a 2021 se absolventů naopak dařilo uplatňovat. Nejnižší počet nezaměstnaných absolventů byl zaznamenán v roce 2019, kde pouze 53 absolventů nenalezlo své zaměstnání (viz příloha 6, tabulka 20).

Vzhledem k výkyvům ve vývoje tohoto ukazatele, který tak nedisponoval dlouhodobým trendem, nebylo možné provést predikci na následující období.

V případě počtu nezaměstnaných absolventů magisterského stupně studia, byl v roce 2006 zaznamenán jejich nejnižší počet a to 16 absolventů bez zaměstnání. Od roku 2006 do roku 2013 měl vývoj rostoucí charakter. Průměrně došlo k 45% nárůstu počtu nezaměstnaných absolventů. V přepočtu se jednalo průměrně o 29 absolventů, kterým se nepodařilo nalézt uplatnění na trhu práce. V roce 2013 byl zaznamenán nejvyšší počet

nezaměstnaných absolventů magisterského studia. V toto roce se neuplatnilo 73 absolventů. V následujícím období, tedy v letech 2014-2021, se těmto absolventům dařilo uplatňovat a průměrně se počet nezaměstnaných meziročně průměrně snižoval o 18% (viz příloha 6, tabulka 20).

Časová řada nevykazuje dlouhodobou tendenci vývoje, a proto predikce byla stanovena na základě výpočtu průměrného koeficientu růstu za období 2014-2021. Odhad na ro 2022 byl stanoven na 35 nezaměstnaných absolventů magisterského studia. Na základě této vypočítané hodnoty, lze předpokládat že v následujícím roce počet bude těchto absolventů bude nadále snižovat (viz příloha 6, tabulka 21).

3.2.3 Nezaměstnanosti absolventů jednotlivých vysokých škol v roce 2021

Tato kapitola je zaměřena na míru nezaměstnanosti jednotlivých škol a fakult v roce 2021, která je počítána jako podíl počtu nezaměstnaných absolventů a celkového počtu absolventů. Do celkového počtu nejsou započítávány absolventi pokračující v dalším studiu. Z veřejných VŠ bylo vybráno 10 fakult s nejvyšší a 10 fakult s nejnižší mírou nezaměstnanosti v posledním roce sledovaného období.

Tabulka 1: Míra nezaměstnanosti (v %) absolventů jednotlivých veřejných VŠ v roce 2021 a počet nezaměstnaných absolventů

Název	Míra nezaměstnanosti	Počet nezam. abs.
Vysoká škola chemicko-technologická v Praze	6,689	20
Česká zemědělská univerzita v Praze	3,932	72
Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze	3,175	4
Akademie výtvarných umění v Praze	2,857	1
České vysoké učení technické v Praze	2,533	38
Vysoká škola ekonomická v Praze	2,321	25
Univerzita Karlova	2,244	92
Akademie múzických umění v Praze	1,899	3

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování

Tabulka č. 1 zachycuje míru nezaměstnanosti veřejných VŠ na území Prahy v roce 2021. Jak je patrné, nejvíce absolventů své zaměstnání po dokončení studia nenalezlo z VŠCHT, která nabízí poměrně specifické a pouze technické zaměření. S hodnotou míry nezaměstnanosti 6,689 % se tak umístila na prvním místě mezi veřejnými školami. Na druhé příčce, s již výrazně nižší hodnotou 3,932 % byla ČZU, které nabízí ekonomické, technické a zemědělské zaměření. O něco lepší uplatnění měli absolventi VŠUP, kdy jejich míra nezaměstnanosti měla hodnotu 3,175 %. Počet absolventů, kteří úspěšně dokončili tuto školu

bylo výrazně méně než u ostatních veřejných VŠ. Dále se pak umístila AVU s hodnotou míry nezaměstnanosti 2,857 % a ČVUT s hodnotou 2,533.

Nejlépe své uplatnění na trhu práce pak našli absolventi AMU. Tito absolventi našli své uplatnění například v divadelní či filmových scénách. I přesto, že UK vykazovala v roce 2021 nejvyšší počet absolventů a jedná se o největší a nejstarší veřejnou VŠ, tak jejich míra nezaměstnanosti měla hodnotu 2,244 %. Tato škola nabízí 5 různých typů fakult, které lze studovat. Jako jediná z veřejných VŠ nabízí lékařské a právnickou fakultu. Dále nabízí humanitní, přírodovědné a pedagogické zaměření. Třetí VŠ s nejlepší mírou nezaměstnanosti se umístila VŠE, která dosáhla v roce 2021 hodnoty 2,321 %. Jedná se o školu pouze s ekonomickým zaměřením.

Následující tabulky zachycují jednotlivé fakulty veřejných VŠ a jejich míru nezaměstnanosti v roce 2021. Konkrétně tabulka č. 2 zachycuje 10 fakult s nejvyšší mírou nezaměstnanosti absolventů a tabulka č. 3 naopak zachycuje 10 fakult s nejnižší mírou. Ostatní fakulty, které nejsou zařazeny zde, jsou zaznamenány v příloze č. 7.

Tabulka 2: 10 fakult veřejných VŠ s nejvyšší mírou nezaměstnanosti (v %) absolventů v roce 2021 a počet nezaměstnaných absolventů

Název	Typ fakulty	Míra nezaměstnanosti	Počet nezam. abs.
Fakulta chemicko-inženýrská (VŠCHT)	Technická	16,667	9
Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů (ČZU)	Zemědělská	8,882	27
Fakulta tropického zemědělství (ČZU)	Zemědělská	7,143	1
Fakulta architektury (ČVUT)	Stavební	6,522	9
Fakulta potravinářské a biochemické technologie (VŠCHT)	Technická	6,25	8
Technická fakulta (ČZU)	Technická	5,063	4
Fakulta technologie ochrany prostředí (VŠCHT)	Technická	4,167	1
Divadelní fakulta (AMU)	Umělecká	4,167	2
1. lékařská fakulta (UK)	Lékařská	3,202	13
Fakulta lesnická a dřevařská (ČZU)	Zemědělská	3,175	4

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování

Mezi vybranými fakultami se s nejvyšší mírou nezaměstnaností 16,667 %, umístila fakulta chemicko-inženýrská z VŠCHT, znamená to tedy, že absolventi s tímto zaměřením nejméně nalezali své uplatnění na trhu práce. Z této školy se také mezi vybranými fakultami objevily – fakulta potravinářské a biochemické technologie a fakulta technologie ochrany prostředí. Nejvíce fakult (4), však bylo zaznamenáno z ČZU. Na celkovém druhém místě se umístila fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů. Ta v roce 2021 dosáhla

hodnoty 8,882 %, která byla téměř poloviční než hodnota míry nezaměstnanosti první fakulty. Dále fakulty z ČZU obsadili třetí místo s fakultou tropického zemědělství a hodnotou 7,143 %. Šesté místo obsadila technická fakulta s mírou nezaměstnanosti 5,063 % a celkové poslední místo fakulta lesnická a dřevařská s hodnotou 3,175 %. Na čtvrtém místě mezi vybranými fakultami, skončila stavební fakulta architektury z ČVUT. Ta v roce 2021 dosáhla 6,522 % mírou nezaměstnaností. Osmou příčku obsadila divadelní fakulta z AMU a následovala 1. lékařská fakulta UK.

Tabulka 3: 10 fakult veřejných VŠ s nejnižší mírou nezaměstnanosti absolventů v roce 2021, vyjádřeno v % a počet nezaměstnaných absolventů

Název	Typ fakulty	Míra nezaměstnanosti	Počet nezam. abs.
Katolická teologická fakulta (UK)	Humanitní	0	0
Evangelická teologická fakulta (UK)	Humanitní	0	0
Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská (ČVUT)	Stavební	0	0
Hudební a taneční fakulta (AMU)	Umělecká	0	0
Pedagogická fakulta (UK)	Pedagogická	0,563	4
Národohospodářská fakulta (VŠE)	Ekonomická	0,971	1
2. lékařská fakulta (UK)	Lékařská	1,075	2
Fakulta sociálních věd (UK)	Humanitní	1,37	5
Fakulta informatiky a statistiky (VŠE)	Ekonomická	1,456	3
Fakulta informačních technologií (ČVUT)	Stavební	1,626	2

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování

Jak již bylo zmíněno, v tabulce výše jsou uvedeny vybrané fakulty s nejnižší mírou nezaměstnanosti v roce 2021. Nulovou mírou nezaměstnanosti vykázali fakulty UK – katolická teologická a evangelická teologická fakulta. Dále také fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská z ČVUT a hudební a taneční fakulta z AMU. Všichni absolventi těchto výše zmíněných fakult po vystudování našli své uplatnění na trhu práce.

Uplatňovat se na trhu práce se velmi dařilo i v případě dalších fakult UK. Konkrétně s hodnotou 0,563 % se na pátém místě umístila pedagogická fakulta. Sedmou a osmou příčku, pak obsadila 2. lékařská fakulta a fakulta sociálních věd. Mezi absolventy, kterým se dařilo nalézt svá uplatnění spadají i ti z národohospodářské fakulty z VŠE. Ta se umístila s hodnotou míry nezaměstnanosti 0,971 % na šestém místě mezi nejlépe uplatňovanými absolventy veřejných škol v Praze. O něco hůře svá zaměstnání nalézali absolventi z fakulty informatiky a statistiky také z VŠE. V tomto případě hodnota míry nezaměstnanosti měla hodnotu 1,456 %. Nejvyšší hodnotu 1,626 %, mezi 10 fakultami s nejnižší mírou nezaměstnaností, měla fakulta informačních technologií z ČVUT.

V následující tabulce č. 4 jsou zaznamenány soukromé VŠ, jejich zaměření, míra nezaměstnanosti a také počet nezaměstnaných absolventů. Jednotlivé školy jsou seřazeny od nejnižší po nejvyšší hodnoty míry nezaměstnanosti.

Tabulka 4: Míra nezaměstnanosti absolventů soukromých VŠ v roce 2021, vyjádřeno v % a počet nezaměstnaných absolventů

Název	Typ fakulty	Míra nezaměstnanosti	Počet nezam. abs.
Anglo-americká vysoká škola	Ekonomická	0	0
Unicorn College	Ekonomická	0	0
Archip	Technická	0	0
Vysoká škola podnikání a práva	Ekonomická	0,543	1
Metropolitní univerzita Praha	Humanitní	0,957	6
Univerzita Jana Amose Komenského Praha	Pedagogická	1,023	4
Pražská vysoká škola psychosociálních studií	Humanitní	1,493	1
CEVRO Institut	Právnícká	2,198	2
Vysoká škola tělesné výchovy a sportu Palestra	Pedagogická	2,222	2
Vysoká škola ekonomie a managementu	Ekonomická	2,235	4
University of New York in Prague	Ekonomická	2,857	1
Vysoká škola zdravotnická	Lékařská	3,03	3
Vysoká škola hotelová v Praze 8	Ekonomická	4,124	4
ART & DESIGN INSTITUT	Umělecká	4,545	2
Vysoká škola finanční a správní	Ekonomická	5,439	26
Vysoká škola kreativní komunikace	Umělecká	6,122	3
Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů Praha	Humanitní	6,818	3
Vysoká škola obchodní v Praze	Humanitní	8,3	21

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování

S nejnižší, konkrétně nulovou mírou nezaměstnaností a tím i nejlépe uplatňovanými absolventy, se na prvních třech příčkách umístily škol. Jsou jimi AAVŠ a UC s ekonomickým zaměřením a také ARCHIP jako jediná soukromá VŠ s technickým zaměřením. S hodnotou 0,543 % následovala VŠPP a s 0,957 % MUP. Mírně přes 1 % míry nezaměstnanosti se v roce 2021 umístila pedagogická škola UJAK a humanitní PVŠPS. Přes 2 % měli školy CEVRO, VŠTVS Palestra, VŠEM a UNYP. Se 3,03 % následovala VŠZ, která jako jediná ze soukromých vybraných škol pro tuto práci nabízí lékařské zaměření. VŠH a ADI v roce 2021 vykazovali míru nezaměstnanosti přes 4 % jak je uvedeno v tabulce výše. Mezi čtyřmi posledními školami s vyšší mírou nezaměstnaností, se umístily VŠFS s ekonomickým zaměřením a hodnotou 5,439 %, VŠKK s uměleckým zaměřením a mírou 6,122 % a VŠMVV Praha s humanitním zaměřením a hodnotou 6,818 %. Nejhůře svá zaměstnání nacházeli absolventi VŠO. Ta se v roce 2021 umístila jako poslední s nejvyšší mírou nezaměstnanosti s hodnotou 8,3 %.

4 Závěr

České vysoké školství se začalo formovat již ve 14. století, kdy byla založena první státní vysoká škola, nynější Karlova Univerzita. Vysoké školy se nyní řídí zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách. Absolventi, jsou jednou ze skupin, kterou ohrožuje nezaměstnanost. Jedním z důvodů může být nedostatečná praxe, očekávání vysokého platu či usilování o vyšší pracovní pozice.

Bakalářská práce se zabývala uplatněním absolventů vysokých škol na trhu práce a kladla si za cíl, na základě analýzy současné situace absolventů pražských vysokých škol identifikovat faktory, které ovlivňují úspěch, či neúspěch při hledání budoucího zaměstnaní. K hodnocení vývoje vybraných ukazatelů, byly zvoleny vhodné metody z analýzy časových řad.

Na základě provedené analýzy jednotlivých ukazatelů, lze říci, že nezaměstnanost absolventů je ovlivněna několika faktory. Nejzásadnějším faktorem ovlivňující nezaměstnanost absolventů VŠ je samotný počet absolventů, kteří v jeden čas přicházejí na trh práce. Čím je vyšší jejich počet, tím z pravidla bývá i vyšší počet nezaměstnaných absolventů. Důvodem je fakt, že se trh práce dostatečně rychle nedokáže přizpůsobovat těmto změnám. Dalším faktorem také mohou být například situace, které znemožňují standární způsob výuky na školách. V roce 2021, jak je patrné z grafu 4.1.1, došlo u absolventů veřejných VŠ k výraznému nárůstu, který byl pravděpodobně způsoben celosvětovou pandemií Covid-19, resp. následně zavedenými opatřeními. Vysoké školy, během této situace, zavedly tzv. distanční výuku, která však studentům umožňovala využívání podpůrných materiálů při testech apod. Do závěrečných ročníků se tedy dostalo více studentů, kteří následně i úspěšně složili státní závěrečnou zkoušku. V případě soukromých VŠ však k žádnému nárůstu v roce 2021 nedošlo, a proto lze říci, že jejich výukové metody se po dobu pandemie nijak zásadně nezměnily a neovlivnily počet absolventů. Na základě provedené predikce by se počet absolventů veřejných VŠ měl snižovat a stejně tak i jejich nezaměstnanost.

Data bylo zkoumána také z hlediska jednotlivých stupňů studia. U obou zřizovatelů byly nejnižší počty absolventů zaznamenány v doktorském studiu. Počet nezaměstnaných absolventů tohoto stupně studia, byl opět ovlivněn celkovým počtem absolventů, a to kvůli nízkému zájmu. Důvodem nízkého zájmu může být dlouhá celková doba studia pro dosažení

doktorského titulu. Tito absolventi však většinou nalézají svá uplatnění jako vyučující na jednotlivých vysokých školách. Většinou nejvíce studentů, a tedy i absolventů je evidováno v bakalářském studiu a v navazujících studiích poté jejich počty klesají. Důvodem je to, že pouze část absolventů se rozhodne pokračovat v navazujícím studiu. Tato bakalářská práce byla zaměřena pouze na absolventy pražských VŠ. U veřejných VŠ však téměř v celém sledovaném období počty absolventů magisterského studia převyšovali počet absolventů v bakalářském stupni. Tento jev, lze vysvětlit tím, že absolventi magisterského studia, bakalářský titul získali na vysoké škole v jiném kraji a poté navazovali magisterským studiem v Praze. Důvodem studování magisterského studia v hlavním městě může být to, že v Praze je více pracovních nabídek a tím tedy, mohou snížit své riziko nezaměstnanosti. I přes tuto možnost, absolventi tohoto studia vykazovali ve sledovaném období nejvyšší počet nezaměstnaných absolventů. Ta se však od roku 2014 do roku 2021 snižovala dle predikce by se mělo snižovat i v následujícím období. Absolventi bakalářského studia veřejných VŠ si v uplatňování na trhu práce oproti absolventům magisterského stupně vedli výrazně lépe. Průměrně své uplatnění ve sledovaném období nenalezlo 103 absolventů. Počet nezaměstnaných absolventů by se v následujícím období měl také snižovat.

V případě soukromých VŠ více absolventů bylo zaznamenáno v bakalářském stupni studia. Jak již bylo zmíněno výše a jak je patrné z graf 4.1.3 v navazující formě poté pokračovala pouze část absolventů a vývoj absolventů magisterského studia téměř kopíroval vývoj absolventů bakalářského studia. S nezaměstnaností absolventů v těchto stupních studia již to bylo jiné. Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů bakalářského studia byl více rozkolísaný. Vzhledem k nestálosti tohoto ukazatele nebylo možné provést odhad následujícího vývoje nezaměstnanosti. U počtu nezaměstnaných absolventů magisterského studia v letech 2006-2013 měla vývoj rostoucí tendenci. Ve zbylých letech poté jejich počet naopak klesal a podle predikce by tomu mělo i v následujícím období.

Dále se práce zaměřila i na nezaměstnanost absolventů jednotlivých vysokých škol a fakult v roce 2021. V tomto roce z veřejných VŠ nejvyšší míru nezaměstnanosti 6,689 % měla VŠCH. Téměř s poloviční hodnotou 3,932 % se na druhém místě ČZU. Znamená to tedy, že absolventi těchto škol nejhůře nacházeli své uplatnění na trhu práce. Naopak nejlépe si vedli absolventi z AMU, kdy míra nezaměstnanosti byla 1,899 %. Tito absolventi našli své uplatnění například v divadelní či filmových scénách. Z hlediska fakult nulovou nezaměstnanost vykazovali Katolická teologická fakulta a Evangelická teologická fakulta

z UK s humanitním zaměřením, Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská z ČVUT se stavebním zaměřením a Hudební a taneční fakulta z AMU se zaměřením uměleckým. Nejhůře se pak umístila fakulta chemicko-inženýrská z VŠCHT, fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů a fakulta tropického zemědělství z ČZU.

V případě uplatňování absolventů ze soukromých škol si nejlépe vedli z AAVŠ, UC a ARCHIP. V tomto roce vykazovali nulovou nezaměstnanost. Nejméně absolventů uplatňování nalézalo z VŠO, kdy jejich míra nezaměstnanosti v roce 2021 dosáhla hodnoty 8,3 %. Následovali je absolventi VŠMVV Praha či VŠKK.

5 Seznam použitých zdrojů

Literatura

BRČÁK, Josef, Bohuslav SEKERKA, Lucie SEVEROVÁ a Dana STARÁ. *Makroekonomie: makroekonomický přehled*. 2. vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2020, 262 s. ISBN 978-80-7380-831-0.

BROŽOVÁ, Dagmar. *Společenské souvislosti trhu práce*. Praha: Sociologické nakladatelství, 2003, sv. 26, 140 s. Studijní texty (Sociologické nakladatelství). ISBN 80-864-2916-4.

HINDLS, Richard, Stanislava HRONOVÁ a Ilja NOVÁK. *Metody statistické analýzy pro ekonomy*. 2. přeprac. vyd. Praha: Management Press, 2000, 260 s. ISBN 8072610139.

HINDLS, Richard, Stanislava HRONOVÁ, Jan SEGER a Jakub FISHER. *Statistika pro ekonomy*. 8. vyd. Praha: Professional Publishing, 2007, 415 s. ISBN 978-80-86946-43-6.

HOLMAN, Robert. *Ekonomie*. 5. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2011, 696 s. Beckovy ekonomické učebnice. ISBN 978-80-7400-006-5.

MANKIWI, Nicholas George. *Macroeconomics*. 9. vydání. New York: Worth Publishers, 2016, 688 s. ISBN 978-1-4641-8289-1.

MAREŠ, Petr. *Nezaměstnanost jako sociální problém*. Vyd. 3., upr. Praha: Sociologické nakladatelství, 2002, 172 s. Studijní texty (Sociologické nakladatelství). ISBN 80-864-2908-3.

SVATOŠOVÁ, Libuše a Bohumil KÁBA, 2008. *Statistické metody II*. 1.vyd, 7 dotisk, V Praze: Česká zemědělská univerzita v Praze, PEF, 107 s. ISBN 978-80-213-1736-9.

SVATOŠOVÁ, Libuše, Bohumil KÁBA a Marie PRÁŠILOVÁ, 2004. *Zdroje a zpracování sociálních a ekonomických dat: učební texty*. V Praze: Česká zemědělská univerzita v Praze, Provozně ekonomická fakulta, Katedra statistiky. ISBN 80-213-1189-4.

ŠMAJSOVÁ BUCHTOVÁ, Božena eds. *Nezaměstnanost: psychologický, ekonomický a sociální problém*. Praha: Grada Publishing a.s., 2002. 236 s. Psyché. ISBN 80-247-9006-8.

Internetové zdroje

Absolvent nebo zaměstnanec [online], c2022. Praha: Národní pedagogický institut České republiky (NPI)- informační systém Infoabsolvent [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <https://www.infoabsolvent.cz/Temata/ClanekAbsolventi/4-1-08/Absolvent-nebo-zamestnanec-s-praxi-/26>

Absolventi škol a mladiství: Definice absolventa pro potřeby statistického sledování [online], c2013-2023a Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí (MŠMT) [cit. 2023-01-18] Dostupné z: <https://www.mpsv.cz/absolventi-skol-a-mladistvi>

Co je SVP? [online], 2022. Praha: Středisko vzdělávací politiky UK [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <http://www.strediskovzdelavacipolitiky.info/default.asp?page=svp&KID=1>

Jsem absolvent. A co dál? [online], 2011. Praha: Vysokéškoly.cz [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <https://www.vysokeskoly.cz/clanek/jsem-absolvent-a-co-dal>

KOUCKÝ, Jan a Martin ZELENKA, 2006. *Postavení vysokoškoláků a uplatnění absolventů vysokých škol na pracovním trhu 2006: Postavení vysokoškoláků na pracovním trhu*. Praha: Středisko vzdělávací politiky UK

O ČSÚ [online], 2022. Praha: Český statistický úřad [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/o-csu>

O Úřadu práce [online], 2022. Praha: Úřad práce ČR [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <https://www.uradprace.cz/web/cz/o-uradu-prace>

Po absolventech VŠ je velká poptávka na trhu práce [online], c2013-2023b. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí (MŠMT). [cit. 2023-01-18] Dostupné také z: <https://www.msmt.cz/ministerstvo/novinar/po-absolventech-vs-je-velka-poptavka-na-trhu-prace>

Postoje zaměstnavatelů k zaměstnávání absolventů škol [online], c2022. Praha: Národní pedagogický institut České republiky (NPI)- informační systém Infoabsolvent [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <https://www.infoabsolvent.cz/Temata/ClanekAbsolventi/4-1-21/Postoje-zamestnavatelu-k-zamestnavani-absolventu-/26>

Průvodce [online], 2022. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <https://www.mpsv.cz/web/cz/pruvodce>

Přehled vysokých škol v ČR [online], c2013-2023. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí (MŠMT) [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/vzdelavani/vysoke-skolstvi/prehled-vysokych-skol-v-cr-3>

REGISTR VYSOKÝCH ŠKOL a uskutečňovaných studijních programů [online], c2013-2023. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí (MŠMT) [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <https://regvssp.msmt.cz/registrvssp/zvssp.aspx>

SIMS – Sdružené informace matrik studentů [online], c 2013–2023. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí (MŠMT) [cit. 2023-01-18]. Dostupné z:

<https://www.msmt.cz/vzdelavani/vysoke-skolstvi/sims-sdruzene-informace-matrik-studentu-1>

Středisko vzdělávací politiky UK: Průvodce databází o nezaměstnaných vysokoškolácích [online], c 2013–2023. Praha: Středisko vzdělávací politiky UK [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <http://www.strediskovzdelavacipolitiky.info/app/navs2010/>

Univerzita Karlova v Praze: Pedagogická fakulta STŘEDISKO VZDĚLÁVACÍ POLITIKY. *Postavení vysokoškoláků a uplatnění absolventů vysokých škol na pracovním trhu 2006: DEFINICE ABSOLVENTA PRO POTŘEBY STATISTICKÉHO SLEDOVÁNÍ* [online]. Praha, 2006 [cit. 2022-02-02]. Dostupné z: <http://www.strediskovzdelavacipolitiky.info/download/VS%20na%20TP%20Zprava%20oct06.pdf>

Úřední deska [online], c 2013–2023. Praha: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) [cit. 2023-01-18]. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/ministerstvo/uredni-deska>

Právní předpisy

ČESKO. Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti – znění od 1.2.2023. In: *Sbírka zákonů České republiky*. Dostupné z: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>

ČESKO. Nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí – znění od 1.1. 2023. In: *Sbírka zákonů České republiky*. Dostupné z: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>

ČESKO. Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách) – znění od 1.4.2021. In: *Sbírka zákonů České republiky*. Dostupné z: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>

ČESKO. Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce– znění od 1.1.2023. In: *Sbírka zákonů České republiky*. Dostupné z: <https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>

6 Seznam tabulek, grafů a zkratk

6.1 Seznam tabulek

Tabulka 1: Míra nezaměstnanosti (v %) absolventů jednotlivých veřejných VŠ v roce 2021 a počet nezaměstnaných absolventů

Tabulka 2: 10 fakult veřejných VŠ s nejvyšší mírou nezaměstnanosti (v %) absolventů v roce 2021 a počet nezaměstnaných absolventů

Tabulka 3: 10 fakult veřejných VŠ s nejnižší mírou nezaměstnanosti absolventů v roce 2021, vyjádřeno v % a počet nezaměstnaných absolventů

Tabulka 4: Míra nezaměstnanosti absolventů soukromých VŠ v roce 2021, vyjádřeno v % a počet nezaměstnaných absolventů

6.2 Seznam grafů

Graf 4.1.1: Vývoj počtu absolventů dle zřizovatele v letech 2006–2021

Graf 4.1.2: Vývoj počtu absolventů veřejných VŠ dle stupně studia v letech 2006-2021

Graf 4.1.3: Vývoj počtu absolventů soukromých VŠ dle typu studia v letech 2006-2021

Graf 4.1.4: Vývoj počtu absolventů tří největších fakult veřejných VŠ v letech 2006-2021

Graf 4.1.5: Vývoj počtu absolventů soukromých VŠ tří fakult s nejvyšším počtem v letech 2006-2021

Graf 4.2.1: Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů dle zřizovatele v letech 2006-2021

Graf 4.2.2: Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů veřejných VŠ dle stupně studia v letech 2006-2021

Graf 4.2.3: Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů soukromých VŠ dle stupně studia v letech 2006-2021

6.3 Seznam použitých zkratek

AAVŠ	Anglo-americká vysoká škola
ADI	ART & DESIGN INSTITUT
AMU	Akademie múzických umění v Praze
ARCHIP	Archip
AVU	Akademie výtvarných umění v Praze
CEVRO	CEVRO Institut
ČR	Česká republika
ČSSZ	Česká správa sociálního zabezpečení
ČSÚ	Český statistický úřad
ČVUT	České vysoké učení technické v Praze
ČZU	Česká zemědělská univerzita v Praze
DPČ	Dohoda o pracovní činnosti
DPP	Dohoda o provedení práce
MO ČR	Ministerstvo obrany ČR
MPSV ČR	Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR
MŠMT ČR	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR
MUP	Metropolitní univerzita Praha
MV ČR	Ministerstvo vnitra ČR
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
PVŠPS	Pražská vysoká škola psychosociálních studií
SIMS	Sdružené informace matrik studentů
SVP UK	Středisko vzdělávací politiky UK v Praze
UC	Unicorn College
UJAK	Univerzita Jana Amose Komenského Praha
UK	Univerzita Karlova
ÚMPOD	Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí
UNYP	University of New York in Prague
ÚP ČR	Úřad práce České republiky
VŠTVS PALESTRA	Vysoká škola tělesné výchovy a sportu Palestra
VŠ	Vysoká škola
VŠE	Vysoká škola ekonomická v Praze
VŠEM	Vysoká škola ekonomie a managementu
VŠFS	Vysoká škola finanční a správní
VŠH	Vysoká škola hotelová v Praze 8
VŠCHT	Vysoká škola chemicko-technologická v Praze
VŠKK	Vysoká škola kreativní komunikace
VŠMNV PRAHA	Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů Praha
VŠO	Vysoká škola obchodní v Praze
VŠPP	Vysoká škola podnikání a práva
VŠUP	Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze
VŠZ	Vysoká škola zdravotnická

Přílohy

Příloha 1: Vývoj počtu absolventů VŠ dle typu zřizovatele a elementární charakteristiky v letech 2006-2021

Příloha 2: Vývoj počtu absolventů VŠ v jednotlivých stupních studia, elementární charakteristiky v letech 2006-2021 a predikce

Příloha 3: Vývoj počtu absolventů veřejných VŠ jednotlivých fakult, elementární charakteristiky v letech 2006-2021 a predikce

Příloha 4: Vývoj počtu absolventů soukromých VŠ jednotlivých fakult, elementární charakteristiky v letech 2006-2021 a predikce

Příloha 5: Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů VŠ dle typu zřizovatele, elementární charakteristiky v letech 2006-2021 a predikce

Příloha 6: Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů VŠ v jednotlivých stupních studia, elementární charakteristiky v letech 2006-2021 a predikce

Příloha 7: Míra nezaměstnanosti absolventů ostatních fakult veřejných VŠ v roce 2021

Příloha 1

Tabulka 5: Vývoj počtu absolventů VŠ dle typu zřizovatele a elementární charakteristiky v letech 2006-2021

Rok	Veřejné VŠ			Soukromé VŠ		
	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t
2006	5899	---	---	2365	---	---
2007	8386	2487	1,42	4056	1691	1,72
2008	10939	2553	1,30	5138	1082	1,27
2009	12230	1291	1,12	6914	1776	1,35
2010	12396	166	1,01	8765	1851	1,27
2011	12947	551	1,04	9767	1002	1,11
2012	12733	-214	0,98	10376	609	1,06
2013	12850	117	1,01	9650	-726	0,93
2014	13050	200	1,02	8466	-1184	0,88
2015	12289	-761	0,94	7168	-1298	0,85
2016	11941	-348	0,97	6700	-468	0,93
2017	11103	-838	0,93	6949	249	1,04
2018	10545	-558	0,95	6561	-388	0,94
2019	9550	-995	0,91	5959	-602	0,91
2020	8720	-830	0,91	5881	-78	0,99
2021	20371	11651	2,34	5315	-566	0,90

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Příloha 2

Tabulka 6: Vývoj počtu absolventů veřejných VŠ dle typu studia a elementární charakteristiky v letech 2006-2021

Rok	Bakalářské studium			Magisterské studium			Doktorské studium		
	y	dy _t	kt	y	dy _t	kt	y	dy _t	kt
2006	1 178	---	---	4 419	---	---	302	---	---
2007	3 256	2078	2,76	4 790	371	1,08	340	38	1,13
2008	5 176	1920	1,59	5 393	603	1,13	370	30	1,09
2009	6 226	1050	1,20	5 635	242	1,04	369	-1	1,00
2010	6 056	-170	0,97	7 110	1475	1,26	330	-39	0,89
2011	6 077	21	1,00	6 543	-567	0,92	327	-3	0,99
2012	5 861	-216	0,96	6 551	8	1,00	321	-6	0,98
2013	5 812	-49	0,99	6 674	123	1,02	364	43	1,13
2014	5 795	-17	1,00	6 945	271	1,04	310	-54	0,85
2015	5 228	-567	0,90	6 711	-234	0,97	350	40	1,13
2016	5 324	96	1,02	6 311	-400	0,94	306	-44	0,87
2017	4 643	-681	0,87	6 164	-147	0,98	296	-10	0,97
2018	4 278	-365	0,92	5 960	-204	0,97	307	11	1,04
2019	3 877	-401	0,91	5 388	-572	0,90	285	-22	0,93
2020	3 657	-220	0,94	4 816	-572	0,89	247	-38	0,87
2021	9 316	5659	2,55	10 057	5241	2,09	998	751	4,04

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Tabulka 7: Vývoj počtu absolventů soukromých VŠ dle typu studia a elementární charakteristiky v letech 2006-2021

Rok	Bakalářské studium			Magisterské studium			Doktorské studium		
	y	dy _t	kt	y	dy _t	kt	y	dy _t	kt
2006	1 907	---	---	458	---	---	0	---	---
2007	2 862	955	1,50	1 194	736	2,61	0	0	---
2008	3 509	647	1,23	1 629	435	1,36	0	0	---
2009	4 250	741	1,21	2 663	1034	1,63	1	1	---
2010	5 656	1406	1,33	3 101	438	1,16	8	7	8,00
2011	6 249	593	1,10	3 516	415	1,13	2	-6	0,25
2012	6 276	27	1,00	4 096	580	1,16	4	2	2,00
2013	6 181	-95	0,98	3 464	-632	0,85	5	1	1,25
2014	5 076	-1105	0,82	3 375	-89	0,97	15	10	3,00
2015	4 115	-961	0,81	3 040	-335	0,90	13	-2	0,87
2016	4 293	178	1,04	2 398	-642	0,79	9	-4	0,69
2017	4 310	17	1,00	2 628	230	1,10	11	2	1,22
2018	3 951	-359	0,92	2 591	-37	0,99	19	8	1,73
2019	3 569	-382	0,90	2 380	-211	0,92	10	-9	0,53
2020	3 543	-26	0,99	2 331	-49	0,98	7	-3	0,70
2021	3 337	-206	0,94	1 970	-361	0,85	8	1	1,14

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Tabulka 8: Počet absolventů bakalářského a magisterského studia soukromých VŠ, koeficient růstu a predikce

Bakalářské studium			Magisterské studium	
Rok	y	k_t	y	k_t
2017	4 310	---	2 628	---
2018	3 951	0,92	2 591	0,99
2019	3 569	0,90	2 380	0,92
2020	3 543	0,99	2 331	0,98
2021	3 337	0,94	1 970	0,85
Průměr		0,94		0,93
Predikce pro rok 2022		3130		1833

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 3

Tabulka 9: Vývoj počtu absolventů veřejných VŠ dle typu fakulty a elementární charakteristiky v letech 2006-2021, 1. část

Rok	Lékařské fa. (3)			Humanitní fa. (6)		
	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t
2006	828	---	---	1936	---	---
2007	1018	190	1,23	2195	259	1,13
2008	1001	-17	0,98	2279	84	1,04
2009	1265	264	1,26	2593	314	1,14
2010	1126	-139	0,89	2841	248	1,10
2011	1198	72	1,06	3046	205	1,07
2012	1190	-8	0,99	3318	272	1,09
2013	1113	-77	0,94	3150	-168	0,95
2014	1153	40	1,04	3149	-1	1,00
2015	1156	3	1,00	3179	30	1,01
2016	1239	83	1,07	3034	-145	0,95
2017	1244	5	1,00	2745	-289	0,90
2018	1311	67	1,05	2719	-26	0,99
2019	1253	-58	0,96	2611	-108	0,96
2020	1255	2	1,00	2485	-126	0,95
2021	1331	76	1,06	2660	175	1,07

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Tabulka 10: Vývoj počtu absolventů veřejných VŠ dle typu fakulty a elementární charakteristiky v letech 2006-2021, 2. část

Rok	Právnické fa. (1)			Přírodovědné fa. (2)			Pedagogické fa. (2)			Stavební fa. (7)		
	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t
2006	471	---	---	1445	---	---	1122	---	---	2717	---	---
2007	510	39	1,08	1738	293	1,20	1034	-88	0,92	4049	1332	1,49
2008	562	52	1,10	1671	-67	0,96	1110	76	1,07	4605	556	1,14
2009	650	88	1,16	1619	-52	0,97	1387	277	1,25	4648	43	1,01
2010	671	21	1,03	1764	145	1,09	1441	54	1,04	4411	-237	0,95
2011	602	-69	0,90	1689	-75	0,96	1512	71	1,05	4494	83	1,02
2012	654	52	1,09	1612	-77	0,95	1451	-61	0,96	4447	-47	0,99
2013	591	-63	0,90	1634	22	1,01	1548	97	1,07	4368	-79	0,98
2014	565	-26	0,96	1455	-179	0,89	1462	-86	0,94	4165	-203	0,95
2015	575	10	1,02	1425	-30	0,98	1414	-48	0,97	3968	-197	0,95
2016	599	24	1,04	1391	-34	0,98	1332	-82	0,94	3967	-1	1,00
2017	540	-59	0,90	1312	-79	0,94	1469	137	1,10	3864	-103	0,97
2018	522	-18	0,97	1371	59	1,04	1403	-66	0,96	3691	-173	0,96
2019	537	15	1,03	1393	22	1,02	1343	-60	0,96	3518	-173	0,95
2020	519	-18	0,97	1306	-87	0,94	1383	40	1,03	3377	-141	0,96
2021	478	-41	0,92	1358	52	1,04	1476	93	1,07	3201	-176	0,95

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Tabulka 11: Vývoj počtu absolventů veřejných VŠ dle typu fakulty a elementární charakteristiky v letech 2006-2021, 3. část

Rok	Technické fa. (5)			Ekonomické fa. (6)			Zemědělské fa. (4)			Umělecké fa. (5)		
	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t
2006	660	---	---	3980	---	---	606	---	---	428	---	---
2007	1159	499	1,76	4373	393	1,10	669	63	1,10	466	38	1,09
2008	1254	95	1,08	5981	1608	1,37	1355	686	2,03	436	-30	0,94
2009	1268	14	1,01	6881	900	1,15	1493	138	1,10	516	80	1,18
2010	1171	-97	0,92	7110	229	1,03	1600	107	1,07	489	-27	0,95
2011	1143	-28	0,98	7665	555	1,08	1786	186	1,12	510	21	1,04
2012	1061	-82	0,93	7440	-225	0,97	1877	91	1,05	629	119	1,23
2013	1092	31	1,03	7676	236	1,03	1942	65	1,03	580	-49	0,92
2014	1032	-60	0,95	7534	-142	0,98	2053	111	1,06	633	53	1,09
2015	1204	172	1,17	7093	-441	0,94	1989	-64	0,97	615	-18	0,97
2016	1144	-60	0,95	6684	-409	0,94	1865	-124	0,94	591	-24	0,96
2017	1186	42	1,04	5970	-714	0,89	1705	-160	0,91	657	66	1,11
2018	1162	-24	0,98	5621	-349	0,94	1609	-96	0,94	609	-48	0,93
2019	1177	15	1,01	5149	-472	0,92	1668	59	1,04	639	30	1,05
2020	1173	-4	1,00	4921	-228	0,96	1691	23	1,01	370	-269	0,58
2021	1204	31	1,03	4878	-43	0,99	1587	-104	0,94	489	119	1,32

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Tabulka 12: Počet absolventů fakult veřejných VŠ, koeficient růstu a predikce

Lékařské fa. (3)		
Rok	y	k_t
2019	1253	---
2020	1255	1,00
2021	1331	1,06
Průměr		1,03
Predikce pro rok 2022		1372

Právnické fa. (1)		
Rok	y	k_t
2019	537	---
2020	519	0,97
2021	478	0,92
Průměr		0,94
Predikce pro rok 2022		451

Pedagogické fa. (2)		
Rok	y	k_t
2019	1343	---
2020	1383	1,03
2021	1476	1,07
Průměr		1,05
Predikce pro rok 2022		1547

Technické fa. (5)		
Rok	y	k_t
2018	1162	---
2019	1177	1,01
2020	1173	1,00
2021	1204	1,03
Průměr		1,01
Predikce pro rok 2022		1218

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 4

Tabulka 13: Vývoj počtu absolventů soukromých VŠ dle typu fakulty a elementární charakteristiky v letech 2006-2021, 1. část

Rok	Ekonomické fa. (7)			Humanitní fa. (4)			Lékařské fa. (1)			Pedagogické fa. (2)		
	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t
2006	517	---	---	391	---	---	0	---	---	920	---	---
2007	618	101	1,20	576	185	1,47	0	0	---	1740	820	1,89
2008	664	46	1,07	1060	484	1,84	143	143	---	2118	378	1,22
2009	717	53	1,08	1779	719	1,68	153	10	1,07	2760	642	1,30
2010	830	113	1,16	2543	764	1,43	107	-46	0,70	3623	863	1,31
2011	830	0	1,00	2771	228	1,09	145	38	1,36	4250	627	1,17
2012	832	2	1,00	3102	331	1,12	199	54	1,37	4554	304	1,07
2013	789	-43	0,95	3086	-16	0,99	241	42	1,21	3942	-612	0,87
2014	689	-100	0,87	3029	-57	0,98	247	6	1,02	3091	-851	0,78
2015	598	-91	0,87	2904	-125	0,96	212	-35	0,86	2384	-707	0,77
2016	1199	601	2,01	2846	-58	0,98	221	9	1,04	1822	-562	0,76
2017	2206	1007	1,84	2540	-306	0,89	241	20	1,09	1476	-346	0,81
2018	2278	72	1,03	2368	-172	0,93	210	-31	0,87	985	-491	0,67
2019	2057	-221	0,90	2032	-336	0,86	188	-22	0,90	887	-98	0,90
2020	1981	-76	0,96	1897	-135	0,93	128	-60	0,68	826	-61	0,93
2021	1 861	-120	0,94	1 464	-433	0,77	136	8	1,06	591	-235	0,72

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Tabulka 14: Vývoj počtu absolventů soukromých VŠ dle typu fakulty a elementární charakteristiky v letech 2006-2021, 2. část

Rok	Právnické fa. (1)			Technické fa. (1)			Umělecké fa. (2)		
	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t
2006	0	---	---	0	---	---	0	---	---
2007	0	0	---	0	0	---	0	0	---
2008	0	0	---	0	0	---	0	0	---
2009	50	50	---	0	0	---	0	0	---
2010	46	-4	0,92	0	0	---	0	0	---
2011	140	94	3,04	0	0	---	0	0	---
2012	127	-13	0,91	0	0	---	0	0	---
2013	169	42	1,33	0	0	---	0	0	---
2014	192	23	1,14	20	20	---	0	0	---
2015	240	48	1,25	10	-10	0,50	0	0	---
2016	246	6	1,03	11	1	1,10	0	0	---
2017	203	-43	0,83	11	0	1,00	38	38	---
2018	205	2	1,01	26	15	2,36	52	14	1,37
2019	161	-44	0,79	21	-5	0,81	47	-5	0,90
2020	179	18	1,11	20	-1	0,95	147	100	3,13
2021	144	-35	0,80	14	-6	0,70	147	0	1,00

Zdroj: SIMS, MŠMT, vlastní zpracování

Tabulka 15: Počet absolventů fakult soukromých VŠ, koeficient růstu a predikce

Ekonomické fa. (7)			Technické fa. (1)		
Rok	y	k _t	Rok	y	k _t
2018	2278	---	2018	26	---
2019	2057	0,90	2019	21	0,81
2020	1981	0,96	2020	20	0,95
2021	1 861	0,94	2021	14	0,70
Průměr		0,93	Průměr		0,81
Predikce pro rok 2022		1740	Predikce pro rok 2022		11

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 5

Tabulka 16: Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů VŠ dle zřizovatele a elementární charakteristiky v letech 2006-2021

Rok	Veřejné VŠ			Soukromé VŠ		
	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t
2006	486	---	---	78	---	---
2007	457	-29	0,94	96	18	1,23
2008	504	47	1,10	132	36	1,38
2009	606	102	1,20	196	64	1,48
2010	766	160	1,26	266	70	1,36
2011	791	25	1,03	317	51	1,19
2012	705	-86	0,89	312	-5	0,98
2013	931	226	1,32	443	131	1,42
2014	902	-29	0,97	388	-55	0,88
2015	853	-49	0,95	383	-5	0,99
2016	657	-196	0,77	286	-97	0,75
2017	445	-212	0,68	161	-125	0,56
2018	372	-73	0,84	155	-6	0,96
2019	311	-61	0,84	111	-44	0,72
2020	300	-11	0,96	115	4	1,04
2021	255	-45	0,85	109	-6	0,95

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování

Tabulka 17: Počet nezaměstnaných absolventů dle zřizovatele, koeficient růstu a predikce

Rok	Veřejné VŠ		Soukromé VŠ	
	y	k _t	y	k _t
2013	931	---	443	---
2014	902	0,97	388	0,88
2015	853	0,95	383	0,99
2016	657	0,77	286	0,75
2017	445	0,68	161	0,56
2018	372	0,84	155	0,96
2019	311	0,84	111	0,72
2020	300	0,96	115	1,04
2021	255	0,85	109	0,95
Průměr		0,85		0,84
Predikce pro rok 2022		217		91

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 6

Tabulka 18: Vývoj počtu nezaměstnaných absolventů veřejných VŠ dle stupně studia a elementární charakteristiky v letech 2006-2021

Bakalářské studium				Magisterské studium			Doktorské studium		
Rok	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t
2006	49	---	---	416	---	---	21	---	---
2007	74	25	1,51	364	-52	0,88	19	-2	0,90
2008	60	-14	0,81	431	67	1,18	13	-6	0,68
2009	63	3	1,05	513	82	1,19	30	17	2,31
2010	89	26	1,41	648	135	1,26	29	-1	0,97
2011	130	41	1,46	640	-8	0,99	21	-8	0,72
2012	153	23	1,18	500	-140	0,78	52	31	2,48
2013	237	84	1,55	645	145	1,29	49	-3	0,94
2014	225	-12	0,95	638	-7	0,99	39	-10	0,80
2015	195	-30	0,87	623	-15	0,98	35	-4	0,90
2016	119	-76	0,61	524	-99	0,84	14	-21	0,40
2017	76	-43	0,64	355	-169	0,68	14	0	1,00
2018	55	-21	0,72	301	-54	0,85	16	2	1,14
2019	41	-14	0,75	259	-42	0,86	11	-5	0,69
2020	44	3	1,07	243	-16	0,94	13	2	1,18
2021	42	-2	0,95	205	-38	0,84	8	-5	0,62

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování

Tabulka 19: Počet nezaměstnaných absolventů bakalářského a magisterské stupně studia veřejných VŠ, koeficient růstu a predikce

Bakalářské studium			Magisterské studium	
Rok	y	k _t	y	k _t
2013	237	---	645	---
2014	225	0,95	638	0,99
2015	195	0,87	623	0,98
2016	119	0,61	524	0,84
2017	76	0,64	355	0,68
2018	55	0,72	301	0,85
2019	41	0,75	259	0,86
2020	44	1,07	243	0,94
2021	42	0,95	205	0,84
Průměr		0,81		0,87
Predikce pro rok 2022		34		178

Zdroj: Vlastní zpracování

Tabulka 20: Vývoj nezaměstnaných absolventů soukromých VŠ dle stupně studia a elementární charakteristiky v letech 2006-2021

Bakalářské studium			Magisterské studium			Doktorské studium			
Rok	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t	y	dy _t	k _t
2006	62	---	---	16	---	---	0	---	---
2007	65	3	1,05	31	15	1,94	0	0	---
2008	83	18	1,28	49	18	1,58	0	0	---
2009	116	33	1,40	80	31	1,63	0	0	---
2010	160	44	1,38	106	26	1,33	0	0	---
2011	210	50	1,31	107	1	1,01	0	0	---
2012	169	-41	0,80	143	36	1,34	0	0	---
2013	226	57	1,34	216	73	1,51	1	1	---
2014	179	-47	0,79	208	-8	0,96	1	0	1,00
2015	185	6	1,03	198	-10	0,95	0	-1	0,00
2016	141	-44	0,76	145	-53	0,73	0	0	---
2017	73	-68	0,52	87	-58	0,60	1	1	---
2018	77	4	1,05	78	-9	0,90	0	-1	0,00
2019	53	-24	0,69	57	-21	0,73	1	1	---
2020	66	13	1,25	47	-10	0,82	2	1	2,00
2021	65	-1	0,98	43	-4	0,91	1	-1	0,50

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování

Tabulka 21: Počet nezaměstnaných absolventů magisterské stupně studia soukromých VŠ, koeficient růstu a predikce

Magisterské studium		
Rok	y	k _t
2013	216	---
2014	208	0,96
2015	198	0,95
2016	145	0,73
2017	87	0,60
2018	78	0,90
2019	57	0,73
2020	47	0,82
2021	43	0,91
Průměr		0,82
Predikce pro rok 2022		35

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 7

Tabulka 22: Míra nezaměstnanosti absolventů ostatních fakult veřejných VŠ v roce 2021, vyjádřeno v %

název	fakulta	Míra nezaměstnanosti
Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze	Umělecká	3,175
Fakulta mezinárodních vztahů (VŠE)	Ekonomická	3,089
3. lékařská fakulta (UK)	Lékařská	3,03
Akademie výtvarných umění v Praze	Umělecká	2,857
Fakulta strojní (ČVUT)	Stavební	2,834
Fakulta životního prostředí (ČZU)	Zemědělská	2,756
Fakulta chemické technologie (VŠCHT)	Technická	2,74
Fakulta podnikohospodářská (VŠE)	Ekonomická	2,703
Provozně ekonomická fakulta (ČZU)	Ekonomická	2,626
Fakulta dopravní (ČVUT)	Stavební	2,5
Právnická fakulta (UK)	Právnická	2,451
Fakulta tělesné výchovy a sportu (UK)	Pedagogická	2,381
Filozofická fakulta (UK)	Humanitní	2,244
Fakulta elektrotechnická (ČVUT)	Stavební	2,162
Fakulta financí a účetnictví (VŠE)	Ekonomická	2,162
Fakulta humanitních studií (UK)	Humanitní	2,083
Husitská teologická fakulta (UK)	Humanitní	2,041
Matematicko-fyzikální fakulta (UK)	Přírodovědná	2,013
Fakulta stavební (ČVUT)	Stavební	2,006
Akademie múzických umění v Praze	Umělecká	1,899
Přírodovědecká fakulta (UK)	Přírodovědná	1,767
Filmová a televizní fakulta (AMU)	Umělecká	1,724

Zdroj: SVP UK, vlastní zpracování